

LETO XXX
OKTOBER
1981

m

.

i

s

!

.

!

KOT STE VIDELI, mi je le uspelo s septembrsko številko na dan, četudi zelo pozno. To je bila prva številka v celotni domači izdelavi, razen končnega tiska seveda. Za enkrat moram še delati strešice na čžš na roko, pa nič ne de, četudi se vedno ne posreči. Tudi to bo prešlo, ko mi bodo izposojeni IBM - stroj zamenjali za novega, ki se je nekje zakasnil...

Sam sem bil, iz tehnične strani gledano, z zadnjo številko zadovoljen, četudi me marsikaj moti in me bo še. Najtežje je menda sebi ustreči. Počasni se bom še marsičemu privadil — za enkrat sem vesel, da se vse nekako prav obrača, četudi z zamudno. In iz srca sem hvaležen Simonu Špacapanu, lastniku "Distinction Printing", ki z razumevanjem spremlja izid vsake številke.

Leto se bliža h koncu in seznam naročnikov, ki pošljejo naročnino in še kaj za sklad, je kar skopnel. Vsako leto je tako, pa letos menda i le malo prekmalu. Jih je še kar precej, ki se z naročnino še niso oglasili. Vse te prosim, naj pohité. Res ne bi rad, da bi mi pred koncem letnika zmanjkalo denarja za kritje stroškov. Vsaka številka je stala s poštnino vred zdaj že skoraj 1500 dolarjev. Z delom doma se bo zdaj to znižalo za dobrih 300 dolarjev na mesec, a izplačati bo treba IBM - stroj. In za poštnino napovedujejo, da se bo za tiskovine dvignila...

Vseeno: glejmo korajžno naprej!

— Urednik in upravnik

K SLIKI NA OVITKU: Na turške čase spominja Tabor (Podbrezje).

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v cenah knjig ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) Cena I. dela \$7.-, II. dela \$8.50.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi. Žepna izdaja. Cena \$8.-

SHEPHERD OF THE WILDERNESS. — Življenjepis misijonarja Baraga v angleški žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. — Cena dva dolarja.

POLITIKA IN DUHOVNİK — Zanimivo domače pisana avtobiografija Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena dva dolarja.

KUHARSKA UMETNOST AZIJE. Na 233 straneh, s številnimi kuharskimi recepti azijskih narodov in z več barvnimi slikami serviranja azijskih jedil. Zbrala Marinka Pečjak, izdano v Sloveniji. Cena \$13.60.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Odlično delo dr. Jakoba Kolariča CM. in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig \$40.- (Posamezne knjige: prva \$7.-, druga \$9.-, tretja \$28.-).

LJUDJE POD BIČEM (Odlična trilogija izpod peresa KARLA MAUSERJA iz življenja v Sloveniji med in po vojni.) — Cena vsem trem delom \$10.-

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga je izšla v Argentini, stane vezana \$4.—, nevezana pa \$3.— in je vredna branja.

HOJA ZA KRISTUSOM (nesmrtni spisi Tomaža Kempčana v obliki molitvenika). Cena \$5.— vezani knjigi.

MATI, DOMOVINA, BOG (Pesmi Ludvika Ceglarja) — Cena \$2.-.

POPOTNIKI (Najnovejši roman, ki je izšel v izseljenstvu, napisal Aleksej Goriški). 456 strani. — Cena \$10.-.

V ROGU LEŽIMO POBITI (napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev v letu 1945) — cena dva dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO (izjava prič o teharjskih dogodkih v letu 1945) — cena dva dolarja.

TABORIŠČNI ARHIV PRIČA — 1., 2., 3., in 4. zvezek (zbral dr. Filip Žakelj). Vsaka knjiga po štiri dolarje.

REVOLUCIJA V HOTEĐRŠICI (Siena Blažič) — Cena \$2.—

misli

(THOUGHTS) Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji • Ustanovljen leta 1952 • Izdajajo slovenski frančiškani • Urejuje in upravlja Fr. Basil A. Valentine, O.F.M., 19 A'Beckett Street, Kew, Victoria 3101 — Telefon: (03) 861 7787 • Naslov MISLI: P.O. Box 197, Kew, Vic. 3101 • Letna naročnina \$5.- se plačuje vnaprej (izven Avstralije \$8.-, letalsko s posebnim dogovorom) • Rokopisov ne vračamo. Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. • Stava: MISLI 19 A'Beckett Street, Kew, Victoria 3101 — (03) 861 7787 • Tisk: Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Vic. 3065.

VSEBINA • Še privlači — stran 257 • Frančiškova molitev miru — stran 258 • Cerkev v službi človeku II. — O novi papeški okrožnici po "Družini" — stran 259 • Opomba ob Jurčičevi stoletnici — td — stran 261 • Sončna pesem (Hvalnica stvarstva) — Frančišek Asiški — stran 262 • Australian Institute of Multicultural Affairs — A.L.C. — stran 263 • Frančišek in breza — legenda — T.A. Holland — stran 264 • Človek potrebuje človeka — M.M.S. (Božje okolje) — stran 266 • P. Bazilij tipka... — stran 268 • Izpod Triglava — stran 270 • Božja beseda — Božji darovi — stran 272 • Izpod sydneyjskih stolpov — P. Valerijan — stran 274 • Ob novi okrožnici — Slovenski škofje — stran 276 • Pesem dveh src — roman — Florence L. Barclay — stran 277 • O pisateljici in našem novem romanu — stran 277 • Naše nabirke — stran 278 • Danes še ni prepozno — Učitelji slovenskih šol, Buenos Aires — stran 280 • Srečanje CHOGM — stran 281 • Z vseh vetrov — stran 282 • Kotiček naših mladih — stran 282 • Križem avstralske Slovenije — stran 285 • Temu se smejejo doma... — stran 288

BOŽJE

misli
IN
ČLOVEŠKE

LETNIK 30 — ŠT. 10
OKTOBER 1981

ŠE PRIVLAČI...

NA DAN 4. oktobra letos, ko obhajamo god svetega Frančiška Asiškega, smo pričeli posebno FRANČIŠKOVO LETO. V tem letu bo namreč preteklo 800 let od svetnikovega rojstva, tako visoki jubilej vsemu svetu znanega in tudi med nekatoličani priljubljenega svetnika pa res ne sme neopažen mimo. Saj ima Frančiškovo oznanilo ljubezni in miru tudi našemu času veliko povedati. Kakor evangelij, tudi Frančišek v stoletjih ni prav nič ostareel. Upravičeno lahko rečemo: Frančišek je pristna kopija evangelija, je drugi Kristus. Kristus pa se ne postara nikoli.

Frančišek je bil razigran otrok premožnega trgovca, srce asiških mladincev in njih veselih dogodivščin, ko se ga je dotaknila božja milost. Ob poljubu gobavca je okusil sladkost posebne vrste, za katero doslej ni vedel. Spoznal je zlaganost bogastva in prazne časti. V ljubezni do Križanega je zavrgel vse — ponosnemu očetu v sramoto, mestu Assisiju v posmeh, ko je v božjem imenu začel beračiti od hiše do hiše. Niti mislil ni, da bo njegov zgled pritegnil toliko drugih, ki bodo hoteli po isti poti preprostega božjega otroštva. In preveč je bil ponižen, da bi slutil, kako veliko poslanstvo v Cerkvi mu je Bog poveril. Zato je besede, ki jih je slišal s križa pri San Damianu — "Frančišek, pojdi in popravi mojo hišo!" — vzel dobesedno. Začel je zbirati kamenje in opeko ter z lastnimi rokami popravljati cerkvico sv. Damijana, ki se je že domala podirala. Bog pa ga je klical k obnovi v Cerkvi, ki je potrebovala temeljite reforme.

Tudi tedanji papež Inocencij III. naj bi v sanjah videl preprostega moža, ki je podpiral lateransko baziliko — takrat še ni stala današnja cerkev sv. Petra — in jo obvaroval, da se ni podrla. Sanje mu niso šle iz spomina. Ko pa je

"DANES, ko se vesoljna Cerkev, posebno pa Cerkev v Italiji spominja SV. FRANČIŠKA ASIŠKEGA, ob 800-letnici njegovega rojstva, je treba reči, da je vse življenje Asiškega Ubožca bilo prežarjeno prav s programom ljubezni. Njegovo življenje se je rodilo iz enake hvalnice do Boga, iz 'kdo kakor Bog', in potem tudi do sveta, ki ga je Bog ustvaril in Kristus odrešil. Zato se je tudi življenje svetega Frančiška tako enkratno zlilo v zgodovino božjega kraljestva na zemlji. Po osmih stoletjih se zdi tako aktualno, tako prepričljivo, kot v dvanajstem in trinajstem stoletju. Človek, ki je ljubil Boga nadvse, ljudi in vse stvari pa toliko, kolikor je bilo zanje prav, nam nenehno govori z notranjo resnico svojega bivanja, svojega življenja in svojega poklica."

JANEZ PAVEL II.
ob pričeju
Frančiškovega leta

Frančišek prišel s svojimi prvimi brati predenj in ga prosil za potrjenje nove redovne ustanove, je papež prav v njem spoznal — onega moža iz sanj. In ni se motil: Bog je izbral preprostega umbrijskega Ubožca, da je s svojim evangelijskim duhom zavel skozi Cerkev ter ji prinesel nove svežine.

Danes je čas tako sličen onemu, v katerem je živel Frančišek. Cerkev izvaja svojo pokoncilsko obnovo ter doživlja svoje uspehe in neuspehe, veselja in razočaranja. Prav zgled svetega Frančiška v priznanju krivde, iskreni vrnitvi h Kristusu in v vdanosti do Cerkvenega vodstva je mnogim v veliko pomoč.

In moderni svet? Drvi po svoji poti brezmiselnega potrošništva in brezmejnega uživanja dobrin, pa brez vsakega občutka do onega dela človeštva, ki umira od lakote. Obenem ves svet živi v strahu pred novim svetovnim požarom, ki naj uniči vse. Ni resničnega miru in ga biti ne more: ne v srcih in ne v svetu. Frančišek naj nam znova pove, kje iskati rešitev. Mir se ne da kupiti. Srčni mir si pridobimo z zvesto službo Stvarniku in iskreno ljubeznijo do vseh ter nenavezanostjo na minljive stvari. Mednarodni mir pa sloni na spoštovanju človeških osebnih in narodnih pravic, v potrpljenju in razumevanju ter pravičnemu reševanju skupnih zadev.

Vsakdo pa naj prične pri sebi. Tudi Frančišek je postal velik reformator prav s tem, da je iz sebe napravil popolni Kristusov lik. S tem je nehoti vplival na druge.

Frančiškova čudovita MOLITEV MIRU je danes nič manj potrebna kot je bila v njegovem času. Takole se glasi:

GOSPOD, napravi me za orodje Tvojega miru:

Kjer je mržnja, naj sejem ljubezen,
kjer krivica — odpuščanje,
kjer so dvomi — vero,
kjer je obup — upanje,
kjer je tema — luč,
kjer žalost — veselje!

O BOŽJI UČENIK! Daj mi, da ne bom toliko iskal tolažbe,
kakor bi sam tolažil,
toliko razumevanja, kot bi sam druge razumel,
toliko ljubezni, kot bi sam druge ljubil!

V tem je namreč, da dajemo, kar sami dobimo,
da odpuščamo, ker se nam odpušča,
da sebi odmiramo, ker smo rojeni za večno življenje.

AMEN

CERKEV v službi človeku

V prejšnji številki smo v članku istega imena omenili, da bo v kratkem izšla nova socialna okrožnica papeža Janeza Pavla II. Res je bila izdana dne 15. septembra in njeno vsebino vsaj delno posredujemo bralcem iz članka v "Družini". Okrožnica lepo prikaže krščanski pogled na delo. Je izrazito socialne vsebine ter upošteva nove gospodarske, družbene, politične in občečloveške značilnosti naše spreminjajoče se dobe.

NOVA socialna okrožnica je sestavljena iz petih delov, se pravi iz uvoda in štirih poglavij: Delo in človek, Nasprotja med delom in kapitalom v našem zgodovinskem trenutku, Pravica delovnih ljudi in pa Prvine duhovnosti dela.

Cerkev praznuje 90. letnico prve socialne okrožnice Rerum Novarum, ki jo je napisal papež Leon XIII., zato je hotel Janez Pavel II. objaviti novo besedilo o delu. Saj živimo v času, ko tehnologija in politika doživljata hiter razvoj, ki na proizvodne procese gotovo ne bo vplival nič manj kot je industrijska revolucija v preteklem stoletju. Papež že v uvodu navaja nekatere vidike tega razvoja: avtomatizacija proizvodnje, povečane cene energije in osnovnih surovin, zavest o omejenosti naravnih bogastev, skrb za okolje in še marsikaj drugega. "Ti novi pogoji in zahteve že sedaj terjajo preureditev in ustvarjanje novih razsežnosti gospodarskega reda in razdelitve dela."

Delo je že dobro stoletje v središču socialnega vprašanja in prav tako dolgo ga že študira Cerkev. Papež navaja nekatere listine Cerkvenega učiteljstva, ki so govorile o delu, med dokumenti zadnjega cerkvenega zbora posebej konstitucijo o Cerkvi v sedanjem svetu. V njih je delo sestavni del družbenega življenja in prav zaradi tega tudi ključ do rešitve socialnega vprašanja.

DELO IN ČLOVEK

Cerkev je že na prvih straneh svetega pisma našla temelj za svoje prepričanje, da je delo temeljna prвина človekovega bivanja na zemlji. Samo z delom lahko obvladuje stvarstvo, ki ga obkroža. Papež v tem prvem poglavju razmišlja o pomenu dela v različnih dobah človekove zgodovine in različnih civilizacijah. Toda šele doba industrializacije je ustvarila tako imenovano delavsko vprašanje. Tudi vse kasnejše spre-

membe vedno jasneje poudarjajo, da je subjekt dela vedno človek. "Vrednost človekovega dela ni v prvi vrsti storitev, ki jo opravlja, temveč dejstvo, da je ti, ki delo opravlja, človeška oseba," poudarja papež.

Nevarnost našega časa je enostranska materialistična civilizacija, ki poudarja objektivno razsežnost dela, osebnostna razsežnost pa ostaja v ozadju. "Na ta način bi se mogla ponoviti napaka primitivnega kapitalizma povsod tam, kjer človeka obravnavajo popolnoma enako kakor ves splet proizvodnih sredstev."

Papež ob razmišljanju o delavskem vprašanju zelo jasno nastopa proti poniževanju človeka, proti vsakovrstnemu izkoriščanju. Saj je mogoče delo uporabiti tudi proti človeku. Ob tem papež s pretresljivimi besedami omenja koncentracijska taborišča in vsakovrstna prisilna dela. Razvije tudi zanimive misli o udeležbi delavcev pri upravljanju z rezultati dela.

NASPROTJA MED DELOM IN KAPITALOM

"Vprašanje dela je slonelo na velikem nasprotju med delom in kapitalom, ki se je izoblikovalo v dobi industrijskega napredka. To nasprotje, ki so ga nekatere razlagali kot razredno nasprotje, se je kazalo v ideološkem sporu med liberalizmom, ki smo ga razumeli kot ideologijo kapitalizma, in marksizmom kot ideologijo znanstvenega socializma in komunizma. Posebej komunizem si prizadeva nastopati v imenu delavskega razreda. Na ta način se je nasprotje med delom in kapitalom spremenilo v načrtovano razredno borbo, ki je niso vodili zgolj s sredstvi ideologije, temveč predvsem s političnimi sredstvi."

To naj bi bila nekatere temeljna izhodišča tega poglavja okrožnice. Vredno je posebej omeniti papežev razmišljanje o razmerjih med delom in zasebno

lastnino. Potem ko pribije, da je Cerkev vedno spoštovala prvenstvo dela pred kapitalom, pojasni papež tudi krščansko tradicijo o zasebni lastnini, do katere ima vsakdo pravico. Krščanstvo pojmuje zasebno lastnino le v okviru načela, da so zemeljske dobrine namenjene vsemu človeštvu in da ima vsak človek do njih pravico. Lastništvo mora služiti delu, posebej kadar gre za lastništvo proizvodnih sredstev. Tega lastništva nikoli ni mogoče uporabiti proti delu. Tudi tukaj dobijo novo razsežnost misli o sodelovanju delavcev pri vodstvu podjetij in razpolaganju z rezultati dela. Enostavno razlašanje kapitala ne vodi nikamor, ker je kapital samo zamenjal lastnika. Krščanski predlog socializacije proizvodnih sredstev se razlikuje od kapitalističnega in tudi od raznih kolektivističnih načinov.

PRAVICA DELOVNIH LJUDI

Delo je dolžnost, hkrati pa tudi temelj pravic vsakega delavca, pravi papež v okrožnici. Naštevata nekatere neodtujljive pravice delavcev, ki jih ne sme okrniti nobena družbena ureditev. Med najhujšimi težavami našega časa je gotovo brezposelnost. Toda dokler imamo še toliko neizkoriščenih naravnih bogastev, ne bi smeli govoriti o brezposelnosti. Je pa pri tem pogoj, da vlada na svetu pravična družbena ureditev. Zato se tu papež dotakne enega najbolj bistvenih vprašanj družbene etike: razmerja med delavci in delodajalci, posebej še pravičnih plač za opravljeno delo. Omenja tudi odnos do zaposlenih mater, ki "jim delo ne sme nikoli omejevati njih glavnih dolžnosti". Ostali deli tega poglavja so jasni: delavec ima pravico do tedenskega in letnega počitka, primerne delovne okolja, ki ne škoduje njegovemu telesnemu in duhovnemu zdravju, pravico do pokojnine ter primerne zdravstvene in starostne zavarovanja.

Že iz prvih komentarjev k okrožnici je razvidno, da so opazovalci posebej poudarili odstavek, ki govori o pravicah delavcev, da se združujejo v sindikate. Mne-

nja so, da je papež s tem mislil na svojo domovino Poljsko. Papež poudarja, da sindikati ne smejo biti politična sila, temveč sila, ki delavcem omogoča družbeno pravičnost. Ob omenbi pravice do stavke, okrožnica poudarja, da to pravico omejuje morebitna škoda, ki bi jo stavka utegnila povzročiti drugim ljudem ali družbi kot celoti. Sindikat se tudi ne sme udeležiti nobeni politični stranki, ne sme pa se tudi ujeti v lastno sebičnost.

Ob koncu tega poglavja papež spregovori tudi o pomenu kmečkega dela in o delu kakor koli prizadetih oseb. Poudari tudi, da prav tako družba ne sme izkoriščati izseljenstva. Delo je treba meriti z enakimi merili, ne da bi se ozirali na razliko v narodnosti, rasi ali veroizpovedi.

PRVINE DUHOVNOSTI DELA

Zadnje poglavje okrožnice je papež napisal še posebno občuteno in globoko. Človek je ustvarjen po božji podobi in se z vsakršnim delom vključuje v delo Stvarnika. Na ta način osebno prispeva k uresnitvi božjega načrta v zgodovini. Evangelij dela je posebej razglasil, da Jezus Kristus s svojim naukom in življenjem delavca. Krščanska duhovnost dela mora postati skupna dediščina vseh ljudi, saj nič bolj ne osvobaja dela kakor zavest, da z njim sodelujemo pri stvarjenju in odrešenju sveta.

Delo ima seveda tudi razsežnost, ki jo vsi najbolj neposredno občutimo: napor. V delu najde kristjan košček Kristusovega križa, sprejema naj ga tako, kakor je Kristus sprejel svoj križ. "Toda v delu," pravi papež ob koncu, "zaradi svetlobe Kristusovega vstajenja, ki prodira v nas, vedno najdemo tudi žarek svetlobe novega življenja, novih dobrin in kakor napoved nove zemlje in novih nebes. Za ta nova nebesa in novo zemljo človek in svet združujeta svoje napore. To po eni strani potrjuje potrebo križa v duhovnosti človekovega dela, po drugi strani pa je v tem križu in naporu neka nova dobrina, ki izhaja iz samega dela".

Če boste rožni venec počasi molili in premišljevali v družini, v skupnostih, osebno, vam bo pomagal, da boste polagoma dojemali Kristusovo ljubezen in ljubezen njegove Matere, ko boste obujali vse dogodke, ki so ključnega pomena pri našem odrešenju. Ob zdravamarijah se boste poglobljali v skrivnost učlovečenja, v Kristusovo odrešenje, pa tudi v cilj, h kateremu smo naravnani, v božjo svetlobo in božji mir. — JANEZ PAVEL II.

OPOMBA

K STOLETNICI

Ob letošnji stoletnici Jurčičeve smrti se je tisk doma in v zdomstvu poklonil njegovi pomembnosti za slovensko kulturno rast kot velikemu pisatelju in kulturnemu delavcu. Na rob stoletnice pa je bilo treba pripisati še tole gloslo ali opombo, namenjeno predvsem slovenski mladini, tako naši v izseljenstvu, kakor oni v domovini.

JOSIP JURČIČ
(1844 – 1881)

KAKOR poročajo življenjepisci, je Jurčič kot otrok z odprtimi usti poslušal pripovedovanja svojega deda o prejšnjih časih in takoj tudi poskušal zapisovati njegove pravljice. Te so bile celo prve njegove tiskane stvari. Na ta način je postal tudi slovenski pisatelj. Prav tako je poslušal zavzeto tudi dogodivščine starih ljudi iz polpreteklega in preteklega časa, tako iz francoskih bojev kakor iz krutih turških časov. Naprosil je starega francoskega veterana Pajka, da mu je pripovedoval o porazu Napoleonove vojske v ruski zimi leta 1812, v kateri so bili primorani vojskovati se tudi sinovi okupiranega slovenskega naroda.

Koliko je danes še med nami v emigraciji živih dedov, veteranov Hitlerjevega pohoda na Leningrad z nič manjšimi spomini na njegov boj in poraz? Vse to bi bilo treba šele dvigniti iz njihovih pokopanih spominov. Kje so zdaj taki dečki Jurčičevega kova, ki jih poslušajo in potem pišejo te dogodivščine? Ali celo napišejo povesti iz turških in janičarskih doživetij! Naj bo tej mladini Jurčič pravi z g l e d in pobudnik takega memoarskega pisanja gradiva iz spominov pionirjev naše povojne emigracije! Le treba je zainteresirati ljudi – starejše, da jih pripovedujejo, in mlajše, da jih ohranjajo za svoj rod: saj iz njih spoznavajo vzroke preseljevanja dedov in očetov iz starega sveta v novega, iz m a t i č n e d o m o v i n e v sedanje domovine svojih r o j s t e v! Take Jurčiče bi radi priklicali v nov rod naših z d o m c e v.

In drugo – kar velja manj zdomski mladini, in več d o m o v i n s k i: Jurčič je lahko tudi negativen zgled v nekem oziru. Kljub svojemu klenemu dolenskem jeziku in do srži slovenskopristnemu oblikovanju slovenskih ljudi v svojem leposlovnem ustvarjanju, je Jurčič močno grešil v svojem časnikarskem delu. Pisal je v "Slovenski narod" z vso naglico in vse – od uvodnikov do novic. Včasih je prepisoval iz najrazličnejših tujejezičnih listov, predvsem slovanskih, in se dajal v jezikovno zapeljivati od njih in vplivati na svoj izraz. Pa ne samo iz malomarnosti, kot da bi se ne potrudil prevajati, temveč iz slovanskega navdušenja in iz zavesti grožnje po popolnem ponemčenju slovenskega naroda. Ta zavest je bila splošno slovenska v letih 60 in 70-ih prejšnjega veka, tedaj, ko je pruska soldateska prema-

gala Francijo in se z vso silo ponemčevanja vrgla na nemško pot k Trstu. Majhnost Slovencev kot naroda in neodpornost germanski povodnji je navdajala odpor Slovencev s težnjo po ohranitvi v katerem koli slovanskem narodu, samo ne v – nemškem morju. Zato je bila slovenska inteligenca pripravljena sprejeti za svoj pismeni jezik zdaj ruski, zdaj hrvatski, zdaj srbski, tudi češki jezik, samo da se reši pred narodnim potopom. Da si pomnoži svoje besedišče, prostovoljno žrtvuje "svoj dialekt" višji "slovanski narodni" enoti. In tem pristašem slovenskega dialekt – potočka, ki mu zaradi majhnosti ni rešitve drugje kot v večji sosednji južnoslovanski reki in končno v ruskem oceanu, je stal na čelu časnikar Jurčič. V svoj časnikarski jezik je zato na debelo jemal besede iz vseh slovanskih jezikov, od ruščine do bolgarščine, kar je nadrobno preiskal prof. dr. Breznik v razpravi o časnikarskem jeziku slovenskih pisateljev (v knjigi Življenje besed...). V tej vni je šel Jurčič tako daleč, da je po cele stavke ohranjal v slovenskem listu neprevedene. Tako je prišel – po avstrijskem državnem pravdniku – celo pred sodniško obtožbo, češ, da ima pravico izdajati samo s l o v e n s k i časnik in ne hrvatskega; in Jurčič se je izgovarjal, da so Slovenci in Hrvati en narod z enim jezikom. Tako je bil Jurčič – narobe Cankar! Stritar je ta njegov časnikarski jezik imenoval: "Neslano mešanico, srčače gnezdo".

Sreča je bila, da se je Jurčič tako hitro ohladil v uporabi te mešanice, kakor se je prej navdušil, in se začel vračati spet k čisti časnikarski slovenščini, kakor jo je pisal pred svojo južnoslovansko in slovansko jezikovno dobo. Tedaj je napisal pomembni stavek: "Hotelo se je od nas, da svoj jezik zavržemo in pišemo (takoj) hrvatsko-srbski... toda naj pomislijo oni Hrvati (in seveda tudi Srbi, naša opomba), ki nam še danes zamerijo, da se 'literarno'

nismo že zedinili, da se tudi še ne mislimo" (Breznik, 158).

"In tudi še ne mislimo!" To naj bo današnji klic Jurčiča spričo nove take južnoslovenske mešanice, ki jo je poln slovenski tisk v domovini. Tako poln, da se ustanavljajo doma društva za čiščenje jezika in kličejo policijsko oblast za kontrolo nad časnikar-

sko rusko-hrvatsko-srbsko mešanico, da se razdere to novo "sračje gnezdo".

Kakor je bil Jurčič "zvodnik" v to smer, je bil tudi zgled povrnjenca, "prečiščenega" časnikarja. Kot leposlovec pa je visoko dvignil slovensko umetnost in se zapisal v vrh kot klasik pristno slovenskega, ljudskega, vsenarodnega besednega umetnika — "Genija Dolenjske".

td

Sončna pesem

Najvišji, vsemogočni, dobri Gospod,
tebi hvala, slava in čast in ves blagoslov
edinemu gre,
in človek ni vreden, da te imenuje.

Hvaljen bodi, moj Gospod, zavoljo vseh
svojih stvari,
posebno zavoljo sonca, velikega brata,
ki razveseljuje dneve za nas.

Lepo je in v velikem sijaju žari —
tebe, Najvišji, odseva.

Hvaljen bodi, moj Gospod, zavoljo
sestre lune in zvezd;
ustvaril si jih na nebu jasne, drage
in lepe.

Hvaljen bodi, moj Gospod, zavoljo brata
vetra in zraka,
v oblačnem in jasnem vremenu vsakega
časa,
ki z njim svoja bitja ohranjaš.

Hvaljen bodi, moj Gospod, zavoljo naše
sestre vode;
zelo koristna je in ponižna in dobra
in čista.

Hvaljen bodi, moj Gospod, zavoljo ognja,
dragega nam brata,
ki z njim razsvetljuješ nam noč,
in je lep, veder, krepek in silen.

Hvaljen bodi, moj Gospod, zavoljo naše
sestre zemlje,
ki nas kakor mati hrani in rodi
in daje mnogotere sadove in pisano
cvetje z zelenjem.

Hvaljen bodi, moj Gospod, zavoljo njih,
ki iz ljubezni odpuščajo
in prenašajo bolezni in nadloge;
blagor njim, ki jih prenašajo vdano,
zakaj Ti, najvišji, jih boš kronal.

Hvaljen bodi, moj Gospod, zavoljo naše
sestre telesne smrti,
ki ji nihče v življenju ne uide.

Gorje mu, kdor umrje v smrtnem grehu,
a blagor mu, kdor izpolni tvojo sveto
voljo;
ne bo ga zadela druge smrti poguba.

Hvalite in povelečujte mojega Gospoda
in zahvaljujte se mu
in služite mu v veliki ponižnosti.

Frančišek Asiški

TA INŠTITUT s sedežem v Melbourneu je ustanovila zvezna vlada pred dvema letoma s posebnim zakonom, ki predpisuje sestavo in delovanje za celo Avstralijo.

Naloga inštituta za multikulturne zadeve je posredovati avstralskemu prebivalstvu različne kulture in prispevke novonaseljencev. To naj se doseže z razumevanjem, s strpnostjo, po složnih odnosih, z medsebojnim spoštovanjem, s povezanostjo različnih kulturnih in etničnih skupin ter v skladu z avstralsko družbo.

Inštitut bo te naloge opravil z zbiranjem informacij o mnogokulturni sestavi prebivalstva, vršil bo raziskovanja, pripravljajl poročila, predlagal vzgojne dejavnosti in imel važno vlogo v dajanju nasvetov zvezni vladi.

Za delo inštituta je odgovoren devet-članski odbor, ki mu predseduje Frank Galbally. To je osebnost, ki ima v zadnjih letih največ zaslug za izposlovanje vladnih podpor. Načeloval je odboru, ki je leta 1978 pregledal in ocenil razne programe ter storitve za novonaseljence. Predlagal in priporočal je finančne podpore za pomoč pri naselitvi ter učenju angleščine, za socialno zaščito in za posebne potrebe (otrok, prizadetih, ostarelih), etnično šolstvo, radio in televizijo. Uvedel je večja posvetovanja z naseljenci in vskladovanje načrtov. Zvezna vlada je večino predlogov sprejela in določila podpore, ki znašajo preko 50 milijonov dolarjev v teku zadnjih treh let.

Članstvo inštituta sestavljajo od vlade imenovane osebe, ki so delovne na področju multikulturalizma v različnih strokah in v etničnih skupinah iz vseh delov Avstralije. Njihova dolžnost je pomagati inštitutu pri opravljanju od vlade poverjene mu naloge, skrbeti za obojestransko sporočanje med inštitutom in skupnostjo, krepiti multikulturalizem in dajati nasvete o potrebah in stanju etničnih skupin. Člani so imenovani za tri leta in njih število je omejeno na največ sto.

V inštitutu je zaposlenih trideset uradnikov z visokimi kvalifikacijami in izkušnjami. Izbrani so bili po javnih razpisih iz preko petsto prosilcev. Tako je pričakovati dobro in učinkovito delo. — Za direktorja je imenovan Petro Georgiou, ki je bil prej svetovalec avstralskega ministrskega predsednika.

Delo uradnih ustanov je lahko precej odvisno tudi od denarja. Tako inštitut prejme letos iz zveznega proračuna nekaj izpod dva in pol milijona dolarjev, kar bo dovolj za načrtovane naloge.

Inštitut bo sistematično in temeljito obravnaval vprašanja, na katera naletijo novonaseljenci: glede jezika, kulturnih razlik, zaposlitve in socialnih po-

treb. Ugotoviti je tiste dejavnike, ki kritično odločujejo položaj novonaseljencev, zagotoviti jim izboljšanje pogojev in nuditi nove možnosti v zadovoljstvo onim, ki so bili v preteklosti kakor koli prikrajšani. To pomeni obravnavati tudi iz političnih in socialnih vidikov tako, da nobeden posameznik ali skupina ni izključena od polnega sodelovanja ali celo diskriminirana.

Lansko leto je inštitut izdelal poročilo o mnogokulturnem in naseljeniškem šolanju. Bil je dober pregled, vendar ne brez pomanjkljivosti. Tako je bilo npr. mnogo podatkov nepopolnih, zastarelih, ali pa iz posrednih virov.

Letos mora pripraviti neodvisno oceno nalog in programov, ki so bili financirani zadnja tri leta od zvezne vlade. Ta ocenitev bo služila zvezni vladi za osnovo pri prihodnjem dodeljevanju podpor naseljenjem.

Poleg tega je inštitut udeležen pri raznih drugih programih kot je na primer izdelava filma. Zgodbe o dvestoletnem vseljevanju v Avstralijo v šestih večjih valih. Film prikazuje težave ob prihodu. Finansirala ga bo zvezna vlada s pol milijona dolarjev. Raziskovanje zgodovinskih dogodkov je pripravil inštitut, film pa izdelalo državno podjetje. Prikazan bo v šestih delih na etnični televiziji.

Iz gornjega se lahko vidi, da je inštitut važna ustanova, ki utegne vplivati na razvoj. Zaenkrat ta ni niti teoretično, niti praktično še dovolj razvit. Inicijativa mora biti slejkoprej na naseljenicah.

Ena izmed oznak avstralskega multikulturalizma je pravica naseljencev po volji obdržati in razvijati svojo kulturno dediščino v mejah avstralskega političnega sistema. Današnja vlada uvideva, da to lahko krepí novonaseljence v istovetenju z Avstralijo. To se razume tako, da kulturno različne etnične skupine lahko pod enakimi možnostmi sodelujejo v avstralskem življenju. Seveda so poleg različnih smeri v prizadevanju ali razvoju postavljene tudi meje.

V pregledu zadnjih desetih, dvajsetih let vidimo spremembe in zaznamujemo obdobja: asimilacije — integracije — prilagoditve. Pozabiti ni, da se v vprašanjih multikulturalizma udeležujejo mnogi: zagovorniki — nasprotniki, idealisti — praktiki, ne-sebični, iskreni, manipulant, "biciklisti" (špekulant, ki krivijo hrbte pred nadrejenimi, a tlačijo podrejene) in tako naprej. To velja za različne etnične skupine in tudi slovenska ni izjema. Napredek ovirajo neznanje in brezbriznost, še bolj škodljive pa so sebične manipulacije in pa oportunitizem.

Če si ogledamo delovanje slovenskih klubov v Avstraliji, vidimo, da poleg družabnosti in zabave skrbijo tudi za kulturno prosvetna udejstvovanja: od etničnih šol, preko pevskih zborov in folklornih plesov, do športnih iger in drugih razvedril. Lastna zemljišča z domovi zagotavljajo neodvisnost, kar je dober porok za obstoj. Prav dobro služijo prvi generaciji in njihovi mladini v posredovanju vzdušja stare domovine.

Vendar so tukaj rojene generacije podvržene drugemu okolju in so bolj občutljive za kvalitetne razlike. Zato mora starejša generacija spremljati razvoj v Slo-

veniji in drugod ter uporabljivo prevzeti, da kulturno preveč ne zaostane.

S stremljenjem za kvaliteto ostanejo tudi možnosti za ohranitev podedovanih dobrin, da tako ostanemo vredni potomci naših prednikov brez ozira na državljanstvo. Za to je potrebno delo strokovno usposobljenih, tako v ohranjanju teh dobrin, kot v vskladowanju z avstralskimi razmerami. Po kvaliteti se morajo učni načrti, radijski sporedi ipd. ujemati z avstralskimi. Če tega ne bo, bo več škode kot koristi.

A. L. C.

PRIPIS UREDNIŠTVA: Zvezni minister za emigracijo in etnične zadeve je v septembru imenoval 81 ustanovnih članov Avstralskega inštituta za multikulturne zadeve. Iz Viktorije so bili izbrani sledeči: Dr. Abela, A. Bonnici, A.L.CEFERIN, Dame P. Frost, Mr. Justice Gobbo, Mr. Justice Kirby, C. Lancucki, W. Lippman, Dr. Moraitis, Sir Arvi Parbo in drugi. Veseli smo imenovanja rojakinje gospe Aleksandre Ceferinove in ji iz srca čestitamo!

Francišek in breza

T. A.

HOLLAND

VROČEGA poletnega dne je stopal svetnik skozi gozd. Toda ni zavil po uhojenih človeških stēzah, kajti rajši je romal skozi grmovje in rastlinje, kjer je bil božjim stvarjem prav blizu. Vsa gozdna drevesa je poznal, tako domača so mu bila in mimogrede jim je božal debela ter jih klical po ljubih imenih. Pa tudi drevesa so ga spoznala ter mu šumela s krošnjami vesel odgovor. Pogosto se je tudi zgodilo, da je grmičje objelo svetnika z zelenimi vejnatimi rokami ter ga priželo nase, kot bi ga nikdar več ne hotelo izpustiti. Tedaj se je svetnik pač nasmehnil, pogladil vitke veje in liste ter z veselimi besedami moledoval za prostost. In grmiči so ukazali svojim trnom, naj pazijo, da ne bodo svetnika zbodli, veje so se razklenile ter ga izpušile. In svetnik je z nasmejanimi ustnicami šel mimo njih in grmi in trave so se priklanjali ter se ozirali za dobrim možem. Ali pa se je zgodilo, da so z veselimi skoki prihiteli gozdne živali ter se ljubeče stiskale k svetnikovim nogam. Nič se

ga niso bale in prav dobro so vedele, da ima zanje vedno košček kruha pri sebi. Potem je stal svetnik sredi živali – navadno so bile to srne in zajci – ki so prejemale hrano iz njegovih rok. V zahvalo so mu razkrile svoje najlepše spretnosti: skakale in plesale so okoli njega, ker njih tope dušice pač niso prav vedele, kako bi se svetniku zahvalile in kako ga počastile. Da, pravijo celo, da je nekoč pridrl iz gozda razjarjen volk ter hotel planiti na samotnega svetnika. A svetnikovo srce ni poznalo strahu, kajti vedelo je, da ga varujejo močne božje roke, in njegova ljubezen je bila večja od volčje besnosti. Poklical je volka z imenom ljubezni. In volk je spoznal Gospodov glas; sključen in zaupljiv se je priplazil k svetniku ter se mu kot zvest pes vlegel k nogam. Nežno je božal svetnik močno žival ter ji ponudil konec kruha. In glej, divjak je previdno vzel grizljaj iz njegovih rok ter zelo pazil, da bi z ostrimi zobmi dobremu možu ne prizadejal kake bolečine.

Tako je bil svetnik eno z vsemi stvarmi: pogovarjal se je z njimi in poznal njih bridkosti in veselje in vse stvarstvo mu je bilo pokorno ter se je skrivalo v gube njegove ljubezni.

Ta dan je torej svetnik zašel prav daleč v gozd ter kmalu zgubil stezo in smer. Toda srce mu je ostalo neustrašeno.

“Kako naj se zgubim,” si je mislil, “saj je ves svet

moje domovje in sem brat vsega stvarstva in mi čelo sloni v božjih rokah? "

In pogumno je stopal naprej. Ker pa je bil dan vroč in soparen, ga je obšla huda trudnost in žeja. In čeprav mu je telo terjalo prav malo – posvetil si ga je namreč kot dušo – sta ga trudnost in žeja vendarle premagali, tako da je sredi brezovega gaja legel k nogam drobne breze, da bi se malo odpočil. Srce pa mu je zaupno govorilo Bogu: "Daj mi malo počitka, ljubi Bog, saj te nosim v srcu, ko hodim in kadar počivam. Jezik mi je žejen pijače, naj se odžaja s tvojim imenom, ki je slajše od studenčnice." Tako je govoril svetnik ter brezo objel in naslonil lice na njeno srebrnobelo, hladno debljo.

Tedaj je začutil, kako mu je kanila na roko kaplja, nato druga in še tretja. Ker je menil, da je začelo deževati, je dvignil oči proti nebu. Toda nebesni svod je bil brezmadežno moder in noben oblak mu ni kalil bleska. Tedaj je spet padla kaplja svetniku na roko in zdelo se mu je, kakor da mu prinaša neko veselo vest in komaj čaka, kako naj mu jo razodene.

Ko se je dvignil, je zapazil nekaj nenavadnega: V srebrnem brezovem lubju je bila ozka razpoka kot majhna, mlada rana in na razpoki je visela kaplja ter se bleščala kot čist diamant. Z breze je tedaj padel list in med letom šepetal: "Ali nisi žejen, dobri mož? Pij in Bog te blagoslovi!"

Tedaj je svetnik razumel. Oči so se mu napolnile s solzami in podržal je dlani kot torilce ob razpoki. In glej – tedaj je začelo kapljati, močno in vedno močnejše, kot živ studenček. In ni prenehalo teči, dokler ni bilo svetnikovo prgišče do roba napolnjeno. In brat Frančišek je pil brezov sok. Hladen in dišeč je bil in poln blage moči. Vsaka kaplja mu je prežela telo z veliko radostjo in z močjo brezovega drevesa. . . Utrujenost je padla z njega kot težak oklep. In objel je brezo z vlažnimi rokami, tako kot ljubeče položimo roko na otroško lice, in rekel je s solznimi očmi:

"Sestrica, sestra! Nič dobrega ti nisem storil, ti pa si me napojila s svojim sokom. . . Kruha ne ješ, sicer bi ti ga ponudil kosce!"

Breza pa je veselo potresla veje in rekla, da je zazvenelo kot lahen smeh:

"O, Frančišek, ti dobri, kaj govoriš? Ali me nisi močno počastil, ko si me izmed vseh sestra izbral, da bi si oddahnil v moji skromni sencí? Ali nisem v radosti vztrepetala, ko me je objela tvoja roka? In ali ni tvoje lice ležalo ob mojem? Ljubim te zaradi tvoje ljubezni – zakaj bi te ne napojila od svojega preobilja?"

"Že, že," je odvrnil svetnik ter se smehljaj. "Ko sem bil še droben fantič, sem bral o starem kralju. Na vrtu je imel drevo, ki ga je zelo ljubil, kajti to drevo je Bog okrasil z veliko lepoto. Ko je drevo vzcvetelo in so mu cvetovi blesteli v svetlih poletnih nočeh, je prekipevalo kraljevo srce v velikem veselju. In dal je odpreti zakladnico in iz nje je prinesel zaponke in verižice in prstane iz čistega zlata. In okrasil je cvetoče drevo z zlatimi verižicami, biserne nize je ovil okoli cvetočih vej ter okrasil nedopovedljivo božjo krasoto z bleščečo zemeljsko lepoto. Glej, sestra! Zlata in okrasja ni v mojih rokah, sicer bi te ozaljšal, preljudba, kakor je storil tisti kralj. . ."

Tu je svetnik za drobničko premolknil, se ozrl v brezo in videl, kako je lepa in kako stoji tu v vsej kipeči mladosti. Tedaj je pokleknil ter dvignil oči in roke k nebu, prepolno srce pa se mu je razgovarjalo v skrivnostnem dvogovoru s Srcem Matere božje.

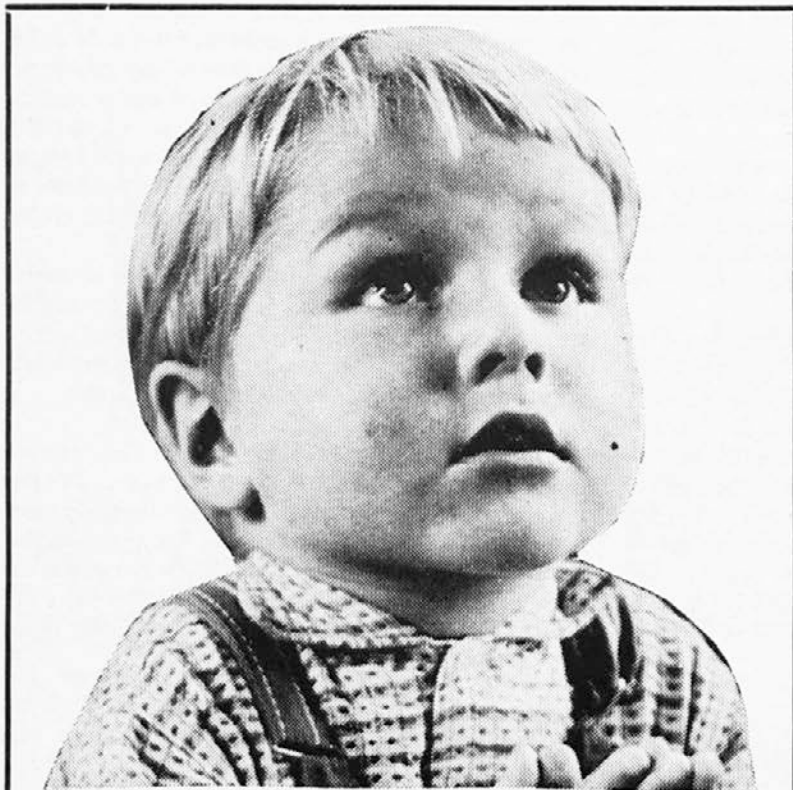
Se danes stoji breza tam, kjer je stala v svetnikovih dneh, in z večno mladostjo je blagoslovljena. In kdor ima odprte oči, jo lahko prepozna med drugimi, kajti njeno lubje je nepoškodovano, kot brezmadežno srebro in veje ji bleste v zelenju listov kot temni biserni trakovi. Sekira, ki bi jo kdo nastavil na njene korenine, ki se razletela, kajti blaagoslov Matere božje je močnejši od človeškega železa.

Prevalje

ČLOVEK potrebuje ČLOVEKA

Čeprav v življenju večkrat doživimo, da je „človek človeku volk“, je vendar še prej in v globljem pomenu brat, sestra, prijatelj. Že najnežnejše obdobje v življenju vsakega od nas to potrjuje. Ob rojstvu se že vidno prepletajo niti socialnega in individualnega. Vsak novorojenček je enkratno bitje — oseba, ki pa kljub sicer že pretrgani popkovnici umre, če ga pustimo samega. Že golo človeško življenje je odvisno od drugih, kaj šele razvoj in vzgoja vsakega izmed nas.

VZGAJATI Z LJUBEZNIJO

Pri vzgoji otrok se morajo starši zavedati, da vsi otroci ne dojemajo enako. Kar od enega otroka tako rekoč „odleti“, se ga ne „prime“, to se drugemu zasadi globoko v srce, ga grenko žali in boli ali pa sili k obračunu, poravnavi, včasih celo k maščevanju. Enemu morajo „stokrat“ isto stvar prepovedati ali zapovedati, pa še nič ne zaleže, drugega pa že sam pogled ali namig spravi na noge. Zato pri prvem sploh ne gre zlepa, pri drugem pa samo z lepo besedo kaj opravijo, medtem ko ga trda beseda odbije, boli, napravi plašnega in nezaupnega ali pa tudi trmastega in upornega.

A. Trstenjak

RODIMO SE BOLJ ALI MANJ NADARJENI

Vsak otrok prinese s seboj neko dediščino, zasnove takšnih in drugačnih nagnjenj, sposobnosti, talentov. Ob pravilni vzgoji imamo možnost odkrivati otrokovo nadarjenost in usmerjati njegova teženja k čim večjemu razvoju.

Ne vem, če se zavedamo globljega pomena besede nadarjen. Prihaja od korena dar, darovati. Vsak dar je zastoj, podaril nam ga je nekdo, ki misli na nas in nas ima rad. Pri naravni nadarjenosti smo deležni večne Stvarnikove moči in dobrote, ki se prek staršev poklanja človeškemu rodu.

ČEMU RAZVIJATI SVOJE DAROVE?

Za vse velja: čim bolj razvijamo svoje talente, jih izkoriščamo in uporabljamo v dobro sebi in drugim, toliko bolj popolni postajamo. Seveda jih moramo razvijati v dobre namene. So ljudje, ki že v zgodnji mladosti zbujajo pozornost zaradi nadarjenosti. Žal, sama nadarjenost še malo pomeni, če človek nima možnosti, sredstev, da bi jih razvijal. Če hočemo, da bodo njegovi talenti čimbolj izkoriščeni, ga mora družina in širša družbena skupnost razumeti in podpirati. Le tako bomo zadovoljni vsi, saj rezultati obogatijo širšo skupnost in ne le „imetnika“ talenta.

DRUŽINA — ZIBELKA RAZVOJA ČLOVEKOVE NADARJENOSTI

Zdravo družinsko vzdušje je najbolj naravno in prvo okolje, kjer se razvija človekova osebnost. Pri tem ima velik pomen vzgoja. Začne se že pri zakoncih. Drug drugemu bi morala pomagati, da bi ob družinskih dolžnostih še naprej razvijala svoje konjičke, skrite talente,

saj le tako postajata bogatejša in srečna.

Starši, ki poznajo svoje otroke, ki spremljajo njihov razvoj in zanimanja, bodo lahko kmalu opazili, da ima njihov otrok za nekatere dejavnosti več smisla kot za druge. Poznamo družine, kjer so vsi njeni člani izredno glasbeno nadarjeni ali npr. zlahka obvladajo več svetovnih jezikov; drugi spet nimajo težav pri navezovanju stikov z ljudmi, so izredno komunikativni itd.

Poznam družino, kjer otroku nudijo res vse možnosti za vsestranski razvoj. Trud in prizadevanje staršev, šole, krožkov ni bil zaman. Sin (zdaj že študent) je vsestransko razgledan in izredno delaven na raznih področjih (modelarstvo, smučanje,

glasba, elektronika, fotografiranje). In kar je še več vredno: ob vsem tem je izredno skromen in tovariški. Za vse to se ima v glavnem zahvaliti svojim odprtim in razumevajočim staršem.

Zanimivo je, da starši ob svojih otrocih prav tako razvijajo ali celo odkrivajo svoje neznane talente. Marsikateri oče in mama postaneta z leti odlična pedagog. Tovrstna „žilica“ bi verjetno ostala neizrabljena ob izvolitvi samskega stanu.

Najdejo se tudi taki starši, ki v zdravem duhu tekmujejo s svojimi sinovi in hčerami. Pri tem imajo namen izvabiti iz otrok čimveč skritih nastavkov in različnih sposobnosti ter usmeriti njihovo prekipevajočo energijo v pravo strugo. Rezul-

tati takega medsebojnega vplivanja oziroma „konkurence“ so navadno zmagoslavje mlajše generacije. To pa je konec koncev tudi pravi namen staršev.

Družine s številnimi otroki nudijo še več možnosti za medsebojno vplivanje in razvijanje darov, ki so v prid zdravim medsebojnim odnosom: odpoved, nesebičnost, medsebojna pomoč, učenje prositi in odpustiti itd. Otroci so lahko z dobrim zgledom drug drugemu v pomoč in spodbudo, čeprav ne manjka nujno potrebnega ravnanja in pretepov.

„Edinca je težje vzgajati kot štiri otroke. Kjer jih je več, se sami vzgajajo, opozarjajo drug drugega na napake in se spodbujajo k dobremu,“ mi je pripovedoval oče številne družine.

M. M. S.

novomašni spomin

bernard jože goličnik
franciškan
šmihel nad mozirjem 12 julij 1981

BOLJE kasno kot nikoli, pravi pregovor. Šele zdaj smo prejeli nekaj slik z nove maše p. Bernarda.

Zgoraj je novomašnik s samimi "Avstralci", ki jih mnogi poznate. Od leve proti desni: P. Lovrenc, bivša s. Majda, dr. Ivan Mikula, naša s. Ema, p. Stanko, novomašnik p. Bernard, bivši avstralski provincial p. Campion (zdaj v Rimu pri vodstvu franciškanskega reda) in s. Marija.

p. basil tipka...

Fr. Basil Valentin O.F.M.,
Baraga House
19 A'Beckett St., Kew Vic., 3101
Tel.: 861-8118 in 861-7787

Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, Slomšek House
4 Cameron Court, Kew, Vic., 3101
Tel.: 861-9874

15. oktobra 1981 •

• Priserena zahvala vsem, ki ste kakor koli pripomogli, da sta letošnji DAN OSTARELIH in popoldanski WALKATHON istega dne tako lepo uspela. Preveč jih je, da bi našteval imena: pri odrskem nastopu za naše upokojence pred kosilom, pri postrežbi in seveda pri organizaciji Walkathona. Poleg Glasnikov in ansambla Triglav pa bi le rad posebej omenil geelongski pevski zbor, ki je prišel ta dan med nas. Geelongskim pevcem sem hvaličen za petje med mašo in tudi kasneje v dvorani. In zahvalil bi se rad tudi gospe Danici Colangelo, ki je bila s svojim možem Francom, Tržačanom, prvič med nami, za njeno odlično solo-petje.

Ostarelih se je pri nas zbralo to leto nekaj pod štirideset. Žam sem mnoge pogrešal — za več med temi vem, da bi radi prišli. Škoda, saj je dan vsem prisotnim prinesel toliko zadovoljstva. Naj bi bil ta dan vsako leto lepši in zares uspešnejši tudi po številu prisotnih ostarelih rojakov.

Eno se je lahko ta dan vsakdo prepričal: naši ostareli rojaki niso nikaka žalostna skupina povešenih obrazov, ampak sami veseli ljudje, ki vse mlajše denejo v koš. In kako si znajo tudi za zabavo postreči sami! Sestri Kati Hartner in Anica Kuri s svojim lepo ubranim petjem, Marcela Bole z recitiranjem svojih pesmi...

• WALKATHONA se je letos udeležilo manj hodačev. Mnogi očitno postajajo utrujeni — ne s hojo, ampak pri nabiranju sponzorjev. V tem pa je krivda naše generacije, ki v mnogih primerih ne zna ceniti dobre volje mladine. Menim, da je prosilec zadovoljen tudi z dvajsetimi centi, če pridejo iz srca — težko pa prenese surovo besedo, češ saj sem že dal, pusti me pri miru! V tem ni ravno vzgajanje naše mladine k darežljivosti in je obenem dokaz, da tudi med nami manjka srčne kulture. Prosilec naravno izgubi pogum in odpove...

Bil sem presenečen, da so naši računarji kljub manjšemu številu udeležencev iz pol ugotovili, da bo končna vsota letošnjega Walkathona le malo manjša od lanske: \$ 4.221,24. Sicer številka ne more biti točna, ker pride kak posamezni dar še kasneje, računarji pa v naglici tudi ne morejo razbrati vseh čačk iz števil nabiralnih pol. Prehude razlike pa običajno ni.

Tudi letos smo razdelili nekaj nagrad tistim udeležencem, ki so se posebno izkazali. V mladinski skupini (do 25 let starosti): IVANKA KROPICH je za

najvišjo nabrano vsoto (\$ 775,12) dobila moderno namizno uro, ki kaže tudi svetovni čas. — VERONIKA FERFOLJA je kot druga (nabrala \$ 406,74) dobila zapestno uro. — Tretji je bil RAJKO JAGER (iz Geelonga): nabral je \$ 264,— in dobil zelo praktično svetilko na baterije.

Od skupine starejših udeležencev hoje je dobila nagrado (radio) SESTRA MAKSIMILIJANA. Nabrala je vsoto \$ 678,35.

Kot najmlajši je dobil za hojo nagrado petletni SIMON ŽELE iz Geelonga, kot najstarejša udeleženka pa gospa TINKA URH. Spominček na udeležbo so prejeli tudi vsi, ki so nabrali več kot petdeset dolarjev.

Vsem udeležencem naj bo tu izrečena iskrena zahvala. Enako sponzorjem, ki ste akcijo podprli. Upam, da bo ves denar čim prej prišel, da zaključimo račune.

• Tudi letos so imeli bivši fantje Baragovega doma kaj prijetno srečanje: na soboto 26. septembra so se zbrali v dvorani k družabnemu večeru. To leto smo praznovali že 21. obletnico hostela. Ker "Bleda" ni več, nam je letos igral orkester "Kristal". Zahvala!

Marsikdo ob takihle prilikah sprašuje za prijatelja, ki ga ni nikjer več. Kot bi se zabubil ali vdrl v zemljo. Pa je škoda, saj prav takale srečanja znova vzpostavijo stare vezi. Potrebujemo jih.

• V petek 2. oktobra zvečer je senator Miša Lajovic otvoril v naši dvorani izredno zanimivo in bogato razstavo perzijskih in orientalskih preprog, vse čudovito ročno delo in nekatere vredne težke tisočake. Razstavo je priredil rojak Slavko Kralj, lastnik Galerije Modigliani (in Ljubljana Holdings) v Adelaidi, ki preproge tudi uvaža in prodaja. Nedavno je imel svoj del pri razstavi v Exhibition Building v Melbourne, pa se je ponudil, da bi v dobro našemu Skladu za Dom počitka razstavljal tudi pri nas. Deset odstotkov od morebitne prodaje bi šlo v naš Fond, poklonil pa nam je tudi originalno preprogo v vrednosti \$440.- za srečolov v isti namen.

Razstava je imela oglas v Herald in v lokalnem časopisu ter je vabila obiskovalce za soboto, nedeljo in ponedeljek (3., 4. in 5. okt.). Oglevalo si jo je poleg Slovencev mnogo tujcev, žal nekateri očitno z napačnimi nameni. Po vsej verjetnosti se je moral

nekdo na nedeljo zvečer skriti v dvorani, da je ponoči od znotraj odprla vrata ter domenen s skupino izvršil krajo: izginilo je 49 najvrednejših preprog v skupni vrednosti \$ 119,950, med njimi Cashen perzijska preproga v vrednosti 14,000. Tako policija kot lastnik upajo, da bodo preproge slej ko prej prišle na dan, saj jih ni lahko prodati. Kot n.p.r. umetniške slike je tudi vsaka preproga edinstveno ročno delo.

Žal nam je, da se je lepa razstava tako končala na škodo dobrohotnemu g. Kralju. A naj omenim, da g. Kralj kljub vsemu ni hotel spremeniti svoje obljube in je dal od izkupička vsoto \$ 600.- za naš Fond Doma ostarelih. In naj dodam, da naše preproge ni nihče ukradel (bila je za dobro izvedene tatove prepoceni) in srečke po en dolar še prodajamo. Čimprej bomo vse prodali, prej bo žrebanje, kdo bo preprogo dobil.

- Enkrat na leto se zberemo v stolnici verniki raznih narodnosti, ki so prišle v melbournsko nadškofijo. Izseljenski duhovniki somašujejo z nadškofom. Letos je bila za to srečanje izbrana nedelja 11. oktobra in čas svete maše ob pol štirih popoldne. Nadškofa, ki je v Rimu, je letos nadomeščal kot glavni mašnik škof De Campo iz Port Pirie, S.A., ki je pri avstralski škofijski konferenci zadolžen za izseljenske zadeve.

Slovenec se nas je zbralo kar lepo število z narodno zastavo in cerkvenimi banderi, tudi precejšnja skupina narodnih noš. Slovenski par — Miriam Kirn in Jože Vučko — nas je dostojno predstavljal ter pri darovanju k oltarju prinesel kruh in vino.

- Poroko smo imeli v tem času pri nas eno: povečanje civilne poroke. Za te ne objavljam imen, razen če bi zakonca izrecno tako želela.

Rad pa bi za kroniko omenil poroko, ki je bila dne 26. septembra v hrvaški cerkvi sv. Nikolaja Tavelića v Clifton Hillu: nevesta je bila MARIA KOVAČEK iz Osijeka, ženin pa PETER ANTON BOBEK, iz znane sentalbane Bobekove družine, rojen na Reki.

Obema paroma iskrene čestitke!

- Krsti so bili v naši cerkvi sledeči: Dne 19. septembra je krstna voda občila ANGELCO, hčerkico Marka PINTARJA in Ivanke r. Bogataj, Northcote. — Tudi družina našega električarja Jerneja PODBEVŠKA in Dare r. Troha, Noble Park, se je povačala za hčerkico KIM JOANNE. Krščena je bila 27. septembra. — Dne 3. oktobra je bil krst ANE MARIJE, ki sta jo prinesla iz Airport West Mirko LAIČ in Ana r. Vratarič. — Dne 4. oktobra pa je krščevala družina Ivana DENŠA ter Angele r. Žižek, Westall. Sinku bo ime MARTIN.

Čestitke vsem družinam z novorojenčki!

- V petek 18. septembra je v Frankstonu izdihnil VLADO VIČIČ. Dobil je srčni napad (enega je že prej imel) ter je sam klical rešilni avto, a našli so ga že na tleh in v nezvesti. Napadu je podlegel kmalu po prevozu v bolnišnico. Pokojnik je bil rojen dne 31. maja 1927, Pasjak, župnija Jelšane. V Avstralijo

MELBOURNSKI SLOVENC!

Želite moško obleko ali ženski kostim po meri, kontinentalnega kroja, prvovrstne izdelave in po zmerni ceni?

Izbira blaga pri nas, ali pa ga nabavite sami.

Priporočata se Vam krojača

ANTON LUDVIK in ALBERT LOGAR

222 Gertrude Street, Fitzroy,

Telefon: 41 5735

je prišel leta 1949 in je ostal samec. Po avtomobilski nesreči pred nekaj leti je bil predčasno upokojen. Živel je samostarsko življenje v Frankstonu.

Na predvečer pogreba smo v slovenski cerkvi ob njegovi krsti zmolili rožni venec, po pogrebni maši v torek 22. septembra pa smo Vladka spremili na keilorsko pokopališče na slovenske skupne grobove.

Pokojnik zapušča v Evropi brata in dve sestri, tu pa tudi nekaj sorodnikov. Vsem iskreno sožalje, Vladka priporočam v molitev.

- Kot sem omenil že v prejšnji tipkariji, bo v novembru med nami nadpastir ERIC GERARD PERKINS, škof-pomočnik za naš okraj Melbourne. Na nedeljo 22. novembra bo imel mašo ob ENAJSTIH (običajna deseta maša ta dan odpade!), med katero bo podelil zakrament svete birme našim letošnjim kandidatom. (Če bi se rad pridružil še kdo odraslih, ki še ni bil pri birmi, naj se takoj prijavi!) Obenem bomo proslavili tudi srebrni jubilej, kar ima Melbourne stalno slovensko dušnopastirstvo.

Škofa bodo pred mašo pozdravili otroci v narodnih nošah pred vhodom v cerkev. Po maši pa bi se z njim sestali vsi skupaj v dvorani pri domačem srečanju, kakor smo jih že vajeni. Gospodinje naprošam, da doma kaj pripravijo in prinesejo s seboj. Nič ne dvomim, da bodo mize obložene, kot so običajno pri naših srečanjih.

Škof Perkins bo tokrat prvič med nami. Pripravimo mu prijetne spomine na našo skupnost!

- Slovesnost PRVEGA OBHAJILA bomo imeli pri deseti masi teden kasneje. Bo res že prva adventna nedelja, pričakovanje Odršenika. Tako simbolično kar lepo soupada s pričakovanjem mladih src, ki bodo Jezusa prvokrat prešla v svoje jaslice ...

- Na keilorskem pokopališču se bomo zbrali k molitvam za pokojne na nedeljo 1. novembra opoldne. Kot običajno bom blagoslovil vse naše grobove.

Enako bomo obiskali pokopališče v Geelongu po maši na drugo novembrsko nedeljo (8.nov.). In prav tako v WODONGI, kjer bo slovenska maša na tretjo nedeljo (15.nov.) ob petih popoldne. Ker ima mesec pet nedelj, obiska Wodonge ni potrebno predstavljati.

izpod

triglava

UMRL JE dne 1. septembra po daljši bolezní zaslužen slovenski duhovnik in kulturni delavec DR. FERDINAND KOLEDNIK. Svojo zemsko pot je končal v Podgorjah (Maria Elend) na Koroškem, kjer je preživel zadnja leta. Pokopali so ga v cistercijskem samostanu Rein pri Gradcu, kateremu je zapustil hišo "Domus Christi", dočim je svoje številne rokopise ter prevode "Jurija Kozjaka" namenil istiškemu samostanu. Poleg prevodov te znane Jurčičeve povesti v številne jezike je dr. Kolednik prevedel tudi veliko drugih leposlovnih del (krajša in daljša Jurčičeva dela, dela Meška, Golca, Finžgarja...) Naj omenim, da je v francoščino prevedel tudi Terčeljevo povest "Vozniki", ki smo jo v MISLIH zaključili v prejšnji številki. V francoščino, nemščino in hrvaščino je prevedel tudi mladinsko povest urednika MISLI: "Tonček iz Potoka" in sta prva dva prevoda izšla v knjižni obliki, zadnji pa kot podlistek časopisa Gradiščanskih Hrvatov v Avstriji.

Dr. Kolednika je Francoska akademija leta 1938 nagradila z zlato medaljo "za zasluge v prid francoskemu jeziku na tujem". Za odličen prevod "Voznikov" pa mu je leta 1955 ista akademija podelila nagrado "Prix Langlois".

Dr. Kolednik je med vojno mnogo trpel (Nemci so mu v zaporih med mučenjem razbili kolena, izvršitve smrtne obsodbe pa ga je rešil konec vojne). Po vojni je deloval v avstrijskem begunskem taborišču in med izseljenci v Franciji, dalje v ZDA

**Priporočam se Slovencem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.**

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS

1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,

VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno

na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOJK

in Kanadi, nekaj časa je tudi misijonaril v Evkadorju. Končno so ga noge prisilile, da se je ustalil na Koroškem, kjer je seveda dalje ustvarjal in prevajal. S širjenjem slovenske knjige v velikem svetu je tujino seznanjal z našim narodom in njegovim kulturnim bogastvom. S tem se je pa tudi sam za vselej zapisal v našo kulturno zgodovino.

SLOVENCİ smo narod pevcev, pa naj kdo reče kar hoče: petdesettisoč jih prepeva po raznih pevskih zbori. Danes je po Sloveniji osemsto odraslih, petsto cerkvenih in prav toliko tudi mladinskih zborov ter okoli sedemsto oktetov. (Vsaj ta zadnja številka se mi zdi nekam čudno visoka in bi sklepal na tiskovno pomoto. A tako sem bral črno na belem. Op.ur.)

Zborovsko petje je v šestdesetih letih zaslo v hudo krizo, iz katere ga je rešil "Tabor pevskih zborov", ki so ga pričeli v St. Vidu na Dolenjskem. Tabor propagira slovensko narodno pesem, zbližuje in združuje vse, ki imajo slovensko pesem radi. Odkar prirejajo ta "Šentviški tabor", je zborovsko petje po Sloveniji spet v razcvitu, pa tudi kvaliteta zborov se je zelo dvignila. Pišejo, da bo kmalu dosegla tisto kvaliteto, ki so jo imeli zbori v naši domovini v prvi polovici tega stoletja. Takrat so namreč sloveli po vsej Evropi.

NA BLEDU so bili z avgustom kar zadovoljni z gosti. Zabeležili so 97.000 prenočitev — precej več kot lani. Od tujih gostov so bili po številu na prvem mestu Nemci, na drugem pa Nizozemci. Pa tudi Angležev, Belgijcev in Italijanov je bilo več kot lani. Bleiski grad letos števila obiskov ni zvišal, obiski na Blejskem otoku pa so občutno porasli.

Po poročilih vemo, da se marsikateri domači in tuji obiskovalec Bleda čudi, ko obišče božjepotno cerkvico na otoku in vidi, da je zgolj muzej. Oblasti v njej ne dovolijo bogoslužja niti ob gotovih prilikah v letu. Tudi verniki okolice so že večkrat zaman prosili za to. Kot je znano, je pokojni arhitekt Bitenc tako čudovito uredil otok in grad prav pod pogojem, da bi cerkvica Blejskega otoka zopet služila svojemu prvotnemu namenu. Žal so oblasti po končanih restavracijskih delih na svoje obljube arhitektu pozabile...

IZ PTUJA poročajo, da so v Rebelčji vasi arheologi odkrili žarno grobišče z okoli sto grobovi. Odkrili so tudi peči za žganje keramike, kakor pričajo o naseljenosti kraja že v četrtem stoletju pred Kr. Tudi najdeni ostanki stavb. Pod to antično plastjo pa so našli tudi na pomembno najdišče iz mlajše kamene dobe. Najdeni predmeti — sekire iz serpentina, razna strgalca in dleta — dajo arheologom slutiti, da so na sledi naselbini iz drugega tisočletja pred Kristusom.

KOPRSKA IN KRAŠKA letina grozdja bo po mnenju strokovnjakov letos še bolj kakovostna kot

rekordna v letu 1971, bo jo pa manj kot lani. Računajo, da bo koprška klet letos dobila okoli 600 vagonov grozdja, sežanska pa 200 vagonov. Na Koprskem se je trgategv začela letos 20. septembra, na Krasu pa štirinajst dni kasneje. Torej je letošnja trgategv kar tri tedne prej kot je bila lani.

IZ DOLENJSKE pa poročajo, da je velika pridobitev za dolenjski vinorodni okoliš otvoritev vinske polnilnice pri leskovškem gradu. V novi polnilnici bodo ustekleničili lahko 2500 litrov vina na uro. Blizu tisoč vinogradnikov-koperantov se bo posluževalo nove pridobitve.

LAŠKA PIVOVARNA je dobila že četrtilni najvišje priznanje na svetovni razstavi piva in brezalkoholnih pijač (letos že dvajseta, bila pa je v Amsterdamu na Nizozemskem). Zlate medalje sta dobila laški "Golding" in "Termalni desert", pivo "Zlatorog" pa je dobilo srebrno. O priljubljenosti laških piv nam pove tudi poročilo, da so v poletnih mesecih prodali en milijon steklenic na dan.

PA NE GRE V PROMET samo pivo; poročilo pravi, da se je tudi prodaja slatinske vode v letošnjem poletju povišala za dva odstotka. V tem času so napolnili 124 milijonov steklenic slatine in prodali 33 milijonov litrov swinga ter drugih brezalkoholnih pijač. Tujim kupcem je bilo prodanih 7,1 milijona steklenic slatine, kar je za osem odstotkov več kot lani v istem času.

V LOGARSKI DOLINI so celjski planinci odbrli nov planinski dom, ki ima štirideset ležišč in osemdeset sedežev v restavraciji. Nekaj tisoč prostovoljnih uro so planinci žrtvovali za uresničitev načrtov, pa še tako so gradbeni stroški znašali okoli sedem milijonov dinarjev.

V ŠMARTINU pri Kranju so imeli 20. septembra posebno slovesnost: v nabito polni cerkvi je nadškof Suštar ob somaševanju škofov Jenka in Leniča blagoslovil doprni kip ter spominsko ploščo Friderika Baraga. Glava je delo akademskega kiparja Franceta Goršeta, plošča pa inž. arhitekta Marinka. Slavnostni govor je imel pisatelj Alojz Rebula, ki je nedavno izdal novo knjigo o misijonarju Baragu. Živo je orisal Baragov svetniški in človeški lik. Glasbeni del pa so prispevali združeni pevski zbori kranjske dekanije pod vodstvom dirigenta Jožefa Močnika.

Spominska plošča se glasi: Škof FRIDERIK BARAGA, misijonar med Indijanci v Severni Ameriki, je deloval v tej cerkvi kot kaplan v letih 1824 - 1828.

NEKA Bernarda Peček je v študentovskem listu "Odmevi z Mure" (izhaja v Murski Soboti) zapisala: "Tja v stari svet ne gre več moja pot." Babiča da ji je govorila, naj bo pridna, ubogljiva, z vero

v Boga, Bernarda: pa je v "samoupravni socialistični in federativni Jugoslaviji" iz dneva v dan prejela "popolnejšo zavest". Zato je babici in dedku dokazovala, "da po vsem tem, kar sem se naučila v šoli in kar vsak dan poslušam, ne morem več verovati". Bernarda "razume", da starši verujejo, saj "nimajo kakih visokih šol", ne vedo kot ona, da je "Cerkve vselej uničevala napredne ljudi z inkvizicijo, ker se je bala, da bi ljudje spoznali njihovo laž in prenašanje"... Z očetom se pogosto prepira v razlagi samoupravljanja, oče namreč trdi, "naj bi rajši tisti, ki sedijo na sestankih, več delali". - Žal je takih Bernard doma vedno več...

LJUBLJANSKI "Nedeljski dnevnik" je prinesel 13. septembra letos celo stran o tem, kako Slovenci neodgovorno in brezbržno izgublamo svoj jezik, kako se raba slovenščine v javnih službah zmanjšuje iz leta v leto ter je začela že celo po kulturnih ustanovah prevladovati "jugoslovanščina". Žalostna dejstva, na katera je zdomski in zamejski tisk že dolgo opozarjal. Tudi MISLI so že precej pisale o tem, pa bile tudi zaradi tega ožigosane, da "ne ljubijo domovine"...

Nič novega torej, kar je tako nenadno in obenem žal tako pozno odkril Juš Turk v Nedeljskem. Vesel sem samo, da se za njim ni bal "odkritja" tako glasno ponoviti naš etnični radio (vsaj 3EA). Dejstvo pa je, da je za taka in podobna poročila dvoje različnih meril: eno je za domači okvir in drugo za rojake na tujem. Iz preteklosti je znano, da celo dobesedna objava iz domačih listov, doma sprejeta ali vsaj tolerirana, velja v zdomstvu za "protidomovinsko" in "protidržavno", za "lažno propagando, ki se v zdomstvu trudi za rušenje Jugoslavije"...

Ravno ob dejstvu izgubljanja jezika se vidi, kako malo velja doma državna ustava. Ne le glede jezika - v nič manjši meri tudi glede svobode vere.

WINE DINE and DANCE

Razvedrilo, domačo hrano in pijačo Vam nudi

LAKE VIEW RESTAURANT

in RECEPTION CENTRE

42 Kanahooka Road,

Tel.: 61 7101 DAPTO, N.S.W., 2530

*Tudi za poroke in razne druge prilike
skupinskih praznovanj*

se priporočata

MILI in JAKOB BOŽIČ

Evangelij:

ZVESTOMA V MALEM BO NAGRAJENA

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: Gospodar se je odpravljaj na potovanje in je poklical svoje služabnike ter jim izročil svoje premoženje: enemu je dal pet talentov, drugemu dva, tretjemu pa enega, vsakemu po njegovi zmožnosti, in je odpotoval. Tisti, ki je bil prejel pet talentov, je takoj šel z njimi kupčevati in je pridobil pet drugih. Prav

BOŽJI DAROVI

JEZUS je govoril v prilikah, da so ga preprosti ljudje razumeli. Tudi naša zgodba je bila poslušalcem kaj razumljiva, kakor je tudi nam, ki jo danes beremo. Čas je ni postaral in človek se ni toliko spremenil, da bi danes njen božji nauk ne veljal več.

Gospodar je razdelil talente: pet, dva in pa enega. Prva dva, ki ju je obdaroval, pridobita z njimi prav toliko novega denarja, kolikor so

bili dani talenti vredni. In ko gospodar z njima dela obračun, ju pohvali ter nagradi s tem, da smeta v njegovo veselje. Tretji pa ni danemu talentu ničesar dodal: skril ga je, zakopal v strahu, da bi mu ga morda kdo ne ukradel. Istega, kot ga je dobil, je hotel vrniti gospodarju v prepričanju, da bo gospod vesel in zadovoljen, ko bo svoj talent dobil nazaj. Kot vemo, je prišlo drugače: gospodar res sprejme vrnjeni talent — služabnika, ki ni z njim pridobil niti skromnih obresti, pa kaznuje...

Neverni ljudje velikokrat zatrjujejo, da je vera odtujitev človeka od njegovih življenjskih nalog. "Vera je opij za ljudstvo!" se glasi znano geslo, ki ga ponavlja komunizem. Odtujitev od življenjskih nalog pa naj bi prinesla vera zato, ker pač postavlja svoj cilj v onostranstvo. Ravno gornja Kristusova prilika

Božja beseda

tako je tudi tisti, ki je bil prejel dva, pridobil dva druga. Tisti, ki je prejel enega, pa je šel, izkopal zemljo in denar svojega gospodarja skril. Čez dolgo časa pa je prišel gospodar teh služabnikov in račun. Pristopil je tisti, ki je bil prejel pet talentov, in je prinesel pet drugih talentov ter rekel: "Gospod, pet talentov si mi izročil, glej, pet drugih sem pridobil." Njegov gospodar mu je rekel: "Prav, dobri in zvesti služabniki, v malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil: pojdi v veselje svojega gospoda!" Pristopil je tudi tisti, ki je prejel dva talenta, in je rekel: "Gospod, dva talenta si mi izročil, glej, dva druga sem pridobil." Njegov gospodar mu je rekel: "Dobri in zvesti služabnik, v malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil: pojdi v veselje svojega gospoda!" Pristopil je tudi tisti, ki je bil prejel en talent, in je rekel: "Gospod, en talent si mi izročil, glej, en talent sem pridobil." Njegov gospodar mu je rekel: "Kjer nisi vejal; zbal sem se in sem šel ter zakopal tvoj talent. Glej, tu imaš, kar je tvojega." Njegov gospodar mu je odgovoril: "Malopridni in leni služabnik! Vedel si, da bi bil moral dati moj denar menjavcem in ob svojem prihodnem, kjer nisem sejal, in pobiram, kjer nisem vejal; ti si bil moral dati moj denar menjavcem in ob svojem prihodnem, kjer nisem sejal, in pobiram, kjer nisem vejal. Vzemi tvoj talent in ga daj tistemu, ki ima deset talentov! Kajti vsi, ki imajo, se bo dalo in bo imel obilo; kdor pa nima, bo vzelo še to, kar ima. Ne uporabnega služabnika pa pobijte ven v temo; tam bo jok in škripanje z zobmi." Mt 25, 14—30 ali 14—15. 19—20

pa nam zgovorno pokaže, da ta očitek vsaj teoretično ne drži. Pa ne samo to: dokazuje tudi, da je prav nasprotno res. Le kateri drugi nauk, svetovni nazor ali katera znanost dajejo človeku tako močne nagibe za izrabo vseh danih mu talentov, kot ravno Kristus, pa naj že vzamemo te talente kot naravne ali pa kot nadnaravne darove?

Če razumemo talente kot naravne darove: Gospodar zahteva z obljubo veselja oziroma z grožnjo kazni, da človek z danimi božjimi darovi trguje. Kako spričo tega božjega povračila obledijo vsi drugi možni nagibi, zaradi katerih naj bi človek delal, se žrtvoval in spreminjal svet! Tu je sila, ki človeku res lahko pomaga, ki ji ni nadomestka. Kakšno težo ima ob njej n. pr. zgolj zavest, da sem z delom nekaj dobrega storil, poplačano pa mi ne bo nikoli; ali

marksistična obljuba, da bodo zanamci zaradi mojega današnjega dela enkrat živeli v svetlejši in lepši bodočnosti; ali pa, če se trudiš le zato, da bi bil kot dober delavec razglašen za "heroja dela"? Vse to se ne da primerjati s Kristusovo obljubo, ki jo je dal zvestemu služabniku, kateri je izrabil dane talente.

Ako hočemo razumeti talente kot nadnaravne darove, pa si preberimo tale opis kristjana: "Kristjani so služabniki, katerim Gospodar Jezus pusti v oskrbo svoje darove, da jih nalože na obresti, poskrbe za razvoj Njegovega kraljestva in mu tudi poročajo o svojem početju."

Širjenje božjega kraljestva po svetu ni le nekaj šport posameznih zagnancev, prenapetih žev v Cerkvi, ostale člane pa vse to prav nič ne briga. Nikakor ne. Delati za božje kraljestvo je dolžnost slehernega kristjana. Božje življenje, ki smo ga prejeli s krstom, in pa božja resnica, s katero smo se kmalu po krstu seznanili, sta dva Kristusova talenta, ki morata rasti. Če menimo, da je kar dovolj krst kot tak, se to pravi: zakopati talent. In kaj je Kristus mislil o tem, nam je znano iz zgodbe. Tudi za uporabo talentov krsta ter znanja o božji resnici je na koncu določen obračun: dobiček ali izguba, veselje ali tema... Nihče se ne more temu izogniti, odloča pa vsak sam, kako bo ta obračun izpadel v njegovem primeru.

Vsak kristjan je torej že kot kristjan dolžan, da je priden in vesten delavec. Izraba danih talentov mu ni le nasvetovana — spremlja ga kot krščanska dolžnost. Njegov krščanski poklic mu narekuje, da mora biti tudi v tem zavzet in pošten spreminjevalec sveta: da sodeluje in vpliva po sindikatih, v podjetju svojega dela, pri raznih dejavnostih občanov, v politiki... Obenem pa naj se trudi z božjim kvasom prekvasiti svet okrog sebe ter ga presijati z božjo lučjo. "Vse prenoviti v Kristusa!" je geslo, vredno slehernega kristjana, ki se zaveda svoje dolžnosti. V tem dobi naše potovanje skozi čas svoj globoki pomen in namen, enkrat pa tudi — po Kristusovi obljubi v gornjem evangeliju — božje plačilo.

In ti veličastni človekovi nalogi, tako naravna kot nadnaravna, naj bi bili odtujitev življenju, odklon od stvarnosti? Po br

izpod

sydneyjskih stolpov

NOVI GROBOVI

Dne 22. avgusta je v Cabramatti na svojem domu umrl **MAKSIMILIJAN ČERNEC**. Rojen je bil 20. sept. 1921 v Gradcu v Avstriji. Poročen je bil z zdaj že nekaj let pokojno Marijo r. Podlesnik. Maks je že nekaj let bolehal. Zapušča sina Evgena, ki živi s svojo družino v Viktoriji, hčerko Ireno por. Helderman in pa hčerko Bernadette por. Morin. Pogrebna masa je bila v naši cerkvi na dan 28. avgusta, nato je sledil pogreb na slovenski del pokopališča Rookwood.

Dne 8. septembra pa je v bolnišnici v Ryde, N.S.W., zaključil svoje zemsko življenje rojak **JOHAN GLAJNARIČ**. Pokojnik je bil rojen 27. decembra 1902 v vasi Sedlarjevo ob Sotli. Leta 1943 se je v Nemčiji poročil z Justino r. Mlakar. Dne 19. avgusta 1949 je družina na ladji "Fairsea" emigrirala v Avstralijo, kjer se je Johan najprej zaposlil v Queenslandu, kasneje pa so preselili v N.S.W. Žal se je Johanu začela kmalu oglašati živčna bolezen. Zdravje se mu ni več vrnilo in dolga leta je moral preživljati v bolnišnici. Zadnja leta je bil v Rotheran Nursing Home, Ryde, kjer je tudi umrl. Poleg žene Justine zapušča tudi sina Marjana (36 let) in hčerko Silvijo por. Vukelič (35 let). Pogrebno mašo smo opravili v naši cerkvi, pokopali pa smo pokojnika na slovenskem delu pokopališča Rookwood.

Oba pokojnika se radi spomnimo v molitvi, s rodnikom pa iskreno sožalje. R.I.P.

SLUŽBE BOŽJE so pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu vsako soboto ob sedmih zvečer (vigilna), ob nedeljah pa ob 9:30 dopoldan. To je služba božja naše skupnosti, pri kateri naj bi se zbirali v čim večjem številu. Pri njej naj bi prejeli moč za naše krščansko življenje, obenem pa naj bi utrjevali tudi vezi med seboj. Zato prihajajmo k našim službam božjim samo kot verniki in rojaki iste krvi — strankarsko politiko pustimo ob strani. Da hočemo biti dobri katoličani in zavedni narodnjaki, to naj nas druži v eno složno družino! Kakor je vsaka družina zaključen krog in celota zase: oče, mati, otroci — tako naj bo tudi naša izseljenska družina prosta vsakega tujega vpliva. Če iskreno pogledamo v bližnjo preteklost, moramo ugotoviti, da je bila med nami sloga vse dokler ni prišel zunanji vpliv in opravil svoje. Učimo se iz preteklosti, saj je zgodovina najboljša učiteljica, če jo le poslušamo.

Fr. Valerian Jenko O.F.M.,

St. Raphael's Slovene Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands,
N.S.W. 2160 (Vhod v duhovniško
pisarno in stan za cerkvijsko!)
Tel.: 637-7147

Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, St. Raphael's Convent
311 Merrylands Rd., Merrylands,
N.S.W. 2160, Tel.: 682 5478

WOLLONGONG ima slovensko mašo v nedeljo 8. novembra ob petih popoldne v Villa Maria kapeli; in potem zopet 13. decembra. V novembru bo od treh pa do maše slovenska šola, v decembru pa po maši prihod Miklavža v stolnični dvorani in nastop otrok. Starše prosimo, naj doma pripravijo otroke za razne glasbene nastope. Prav je, da nadaljujemo z našo lepo tradicijo svetega Miklavža.

CANBERRA pride na vrsto za slovensko mašo v nedeljo 15. novembra in nato 20. decembra. Dokler sem sam, bo sveta maša vselej ob šestih zvečer. Je v cerkvi — šoli sv. Bede, Red Hill. Pred mašo je prilika za spoved.

NEWCASTLE ima slovensko službo božjo v nedeljo 29. novembra ob šestih zvečer. Cerkev Srca Jezusovega, Hamilton. Pred mašo prilika za spoved, po maši običajna čajanka in dvorani.

VSI SVETI so v Avstraliji zapovedan praznik. Letos pade 1. november ravno na nedeljo. Poleg redne službe božje ob pol desetih pri Sv. Rafaelu bo ob dveh popoldan tudi maša z ljudskim petjem na slovenskem pokopališču v Rookwoodu. Opravili bomo tudi molitve za vse naše pokojne. Od lanskega obiska pokopališča se je število grobov znatno zvišalo: odhajamo drug za drugim...

MAŠE ZA POKOJNE bomo opravljali v mesecu novembru. Zato nam vrnite listek z imeni vaših pokojnih, katere želite vključiti v spomin pri novembrskih mašah. Te listke boste dobili v novi številki "Rafaela", ki ga boste v teh dneh prejeli.

PAZNIK KRISTUSA KRALJA bomo praznovali na nedeljo 22. novembra. Po sveti maši bomo postavili Najsvetejše ter obnovili s posvetitvijo vdanost Kristusu Kralju. Teden kasneje, na 29. novembra, pa je že prva adventna nedelja: priprava na božič se bo pričela. Seveda mislim notranjo pripravo, ne zunanjo. Pa o tem prihodnjič.

TUDI PRVIH PETKOV in SOBOT ne smemo pozabiti. V novembru sta ta dva dneva na šestega in sedmega.

mega, v decembru pa četrtega in petega. Na prve petke zadoščujemo Srcu Jezusovemu ter se skušamo odločiti za Njegovo ljubezen, na prve sobote zadoščujemo Marijinemu Srcu. Ta dan prosimo posebej tudi za našo domovino, za duhovniške poklice in za proglasitev Slomška ter Baraga med svetnike.

800—LETNICA rojstva sv. Frančiška Asiškega bo naslednje leto. Zato so se letos 4. oktobra pričele po vsem svetu razne slovesnosti temu priljubljenemu svetniku na čast. Namen proslav seveda niso zgolj zunanje prireditve. Za nas frančiškane naj bi leto pomenilo priliko in vabilo, naj se poglobimo v duha sv. Frančiška ter primerjamo svoje redovno življenje s svetnikovim. Res je, da njegovega visokega ideala nikoli ne bomo dosegli, kakor je nekdo dejal: Mnogo je frančiškanov, Frančišek pa je samo eden!... Vendar se moramo neprestano truditi, da se ustanovitelju čim bolj približamo.

III. DOBRODELNA VEČERJA je bila 1. avgusta v Sheridan Hotelu, Guildford. Prinesla je našemu gradbenemu fondu vsoto \$928.32 in hvalen sem vsem, ki so podprli to našo prireditev. Tončka Stariha, ki nam je presrbela dvorano, in pomočnice ter pomočniki so imeli veliko dela s kuho in postrežbo. Vsem iskrena hvala! Hvala tudi Martinu Konda in njegovim fantom, ki so na prireditvi igrali. Naj omenim, da je v gornji vsoti tudi vključenih \$363, ki jih je prinesla dražba avbe — ročno delo sestre Hilarije.

WALKATHON ob koncu avgusta je tudi dal močno injekcijo naši nedograjeni dvorani: \$2.718,04. Zasluga gre našim mladincem in otrokom, ki so pridno iskali sponzorje. Seveda tudi hvala sponzorjem, da so se odzvali prošnji udeležencev.

DVORANA je v zadnjem času dobila že precej dobolnejšo obliko. Stoji že železno ogrodje, ki nam ga je napravilo podjetje Mario Engineering, Smithfield. Moram pa povedati, da račun za ogrodje še ni plačan. Cena celotni konstrukciji (material, izdelava in postavitve) je bila nad \$26.000. Zdaj čakamo zidarja, ki nam je obljubil, da bo v kratkem začel zidati na sprednjem delu stavbe, kjer so sanitarije in bo glavni vhod. A zdi se mi, da bo delo počasi napredovalo, ker ni financ. September je namreč mesec dveh polletnih obrokov za naše dolgove in oba odplačila skupaj sta znesla preko osem tisoč dolarjev. Prišel je tudi račun za elektriko, vodo in telefon... Zato bodo vaši darovi res dobrodošli. In poagitirajte malo tudi pri tistih rojakih, ki se doslej še niso odzvali ter prispevali k našemu gradbenemu fondu.

OBISK MATERE v Ljubljani je hitro minil. Našel sem jo še kar pri dobri volji, četudi jo muči že pol devetega križa, saj bo v novembru izpolnila

Vljudno
ste vabljeni
na

MATURANTSKI PLES,

ki bo v NEDELJO,
22. novembra 1981 ob sedmih zvečer,
AUBURN TOWN HALL, AUBURN, N.S.W..

Vstopnina za odrasle \$ 5.-,
za mladino in upokoјence \$ 2.-

Vabi Slovenski šolski odbor, Sydney

85 let. Mama mi je naročila zahvalo vsem, ki mi nudite pomoč osebno ali pa v prid našemu verskemu središču. Za vse naše dobrotnike veliko moli pri vsakdanji sveti maši.

Ob obisku domovine sem bil tudi romar: obiskal sem božje poti na Brezjah, Ptujski gori, Sveti Gori, Velesovem, Višarjah, pri Gospe Sveti, v Strunjanu, na Dobrovi pri Ljubljani, na Kostanjevici pri Gorici, pri Novi Štifti, v Nazarjih. Na nekaterih teh krajih sem tudi opravil sveto mašo za duhovni in telesni blagor vseh naših izseljencev. Najlepši spomin mi bo ostal na romanje na Brezje (5. in 6. sept.). Na predvečer obletnice kronanja brezjanske Marije Pomagaj je bila sveta maša na prostem pred cerkvijo. Z beograjskim nadškofom Turkom in škofom Leničem nas je somaševalo okrog 25 duhovnikov. Po maši je bila tudi procesija s svečkami, med katero smo peli litanije. Sledil je blagoslov z Najsvetejšim, ob devetih pa je bil v cerkvi koncert mladinskega zbora, ki redno prepeva na Brezjah. Peli so same Marijine pesmi. Ob desetih zvečer pa so somaševali letošnji novomašniki ter so jih pevci pozdravili z novomašno pesmijo. Sledilo je čiščenje Najsvetejšega, opolnoči pa še ena sveta maša. Kljub pozni uri je bilo v romarski cerkvi veliko ljudi. Nekateri so v cerkvi kar prespali in čakali jutro. Naslednji dan je bila zopet maša na prostem, pri kateri je bil glavni mašnik zopet beograjski nadškof. Imel sem srečo, da sem po tej maši opravil sveto daritev pri milostnem oltarju Marije Pomagaj: za vse naše rojake, sorodnike in dobrotnike.

GLEDE POMOČI za Sydney sem dosegel vsaj delno zadovoljivo rešitev. Proti koncu oktobra pride k nam v Sydney p. Evgen Ketiš, O.F.M., naš posilovljeni misijonar iz Toga, Afrika. Ostal bo med nami do maja. Zanj bo sprememba od napornega misijonskega dela, nam pa v pomoč. Po njegovem od-

hodu pa upamo dobiti patra, ki je imel lansko leto novo mašo in je zdaj v Novem mestu, kjer se že pridno uči angleščine.

Doma sem srečal tudi bivše "Avstralce": p.Lovrenca, s.Marijo, p. Stanka in novomašnika p.Bernarda. Zadnja dva še upata, da se kdaj vidimo v Avstraliji. P. Stanko bo to šolsko leto v Londonu

na dušnopastirskem tečaju. Vsi pozdravljajo vse znance v Avstraliji. Pa tudi vsi slovenski škofje pošiljajo vsem avstralskim rojakom tople pozdrave in blagoslov. Koprski škof dr. Janez Jenko mi je naročil posebno zahvalo za vse darove naših rojakov, ki jih je prejel za cerkev v Novi Gorici. Tudi v bodoče se priporoča, saj so stroški gradnje ogromni.

P. VALERIJAN

Ob okrožnici

Slovenski škofje so se oglasili

1. Slovenski škofje, zbrani na skupni seji v Kopru dne 22. septembra 1981, z veseljem pozdravljamo naj-novejšo papežovo okrožnico o delu in delavskem vprašanju. Izdana je bila ob 90-letnici znamenite okrožnice Leona XIII. Rerum novarum. V teh zadnjih devetdesetih letih je delavsko vprašanje doživelo toliko sprememb, da je bila nova okrožnica zares potrebna. Z njo je poudarjena tudi nenehna skrb Cerkve za delavce, za spoštovanje človekovega dela in človeško razsežnost dela, ki je v cerkvenem nauku vedno navzoča.

2. Temelje socialnega nauka Cerkve vsebuje sveto pismo, posebej še evangelij dela, ki ga je oznanjal in živel Jezus Kristus, zato ne more noben socialni nauk Cerkve prinesiti nekaj povsem novega, temveč le razlaga in v konkretnih primerih uporablja božje razodetje v takšni govorici, da jo morejo sodobniki razumeti.

3. Papež se ne opredeljuje za noben vzorec reševanja socialnega vprašanja. Zavrača ideologijo kapitalizma in kolektizma ter ponuja tretjo pot, ki človeka – delavca dviga na raven resničnega božjega sodelavca pri stvarjenju in odrešenju sveta. Ni večje časti za človeka, kakor če s svojimi umskimi in telesnimi naporji pomaga uresničevati božji načrt v zgodovini. Tako izrazito poudarjanje te teološke razsežnosti dela je v resnici nekaj novega s strani cerkvenega učitelstva.

4. Posebne omembe je vredna papeževa ugotovitev, da dela ne smemo gledati zgolj z vidika njegove proizvodne vrednosti, temveč mora vedno biti v ospredju človek – delavec, njegova osebnost. Kapitalizem in kolektizem delata na tem področju po-

dobne napake, ki vodijo v materializem. To pomeni usodno zamenjavo vrednot.

5. Veseli smo poudarka, da delo nikakor ni kazen za greh, kar smo včasih morda preveč poudarjali, pač pa je imenitna služba Bogu in bližnjemu. Sicer ne smemo prezreti naporov in bolečin, s katerimi je združeno delo, toda njegova vrednost z vidika ljubezni do bližnjega je gotovo večja od grenkobe znajaz.

6. Papež je počastil tudi kmečko delo in delo prizadetih oseb in mu dal dolžno priznanje in spoštovanje. Ob koncu pa se je ozrl na velikonočno skrivnost in osvetlil delo, ki poteka mnogokrat v senci križa, s svetlobo velikonočnega vstajenja. Delavcu kristjanu bi to moralo biti vedno vodič.

7. V tej okrožnici je prišla močno do izraza papeževa osebnost; iz vsake vrstice je razvidno, da je papež sam živel življenje delavca in zato od blizu pozna njegove težave. Okrožnica ni grajena nekje od zgoraj v glavi razumnika, pač pa izhaja iz temelja delovnega človeka. V tem se močno razlikuje od dosedanjih socialnih okrožnic. Papež se zaveda, da ne daje konkretnih navodil, temveč le postavlja cilje, ki jih je treba uresničiti, in sviri pred onimi, ki jih moramo v luči krščanske vere zavreči. Konkretno ureditev prepušča strokovnjakom in politikom. Omeniti moramo tudi njegovo veliko poudarjanje delavskih sindikatov, ki nikdar ne smejo biti politična stranka.

Ker je okrožnica nekakšen pregled duhovnosti dela, namenjena vsem ljudem dobre volje, jo iz srca pozdravljamo. Ko bomo dobili tudi slovensko besedilo, nam bo še dolgo vir za proučevanje nadvse pomembnega socialnega vprašanja.

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

roman

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

PRVO POGLAVJE

VOJVODINJA MELDRUMSKA

Nad vrtovi in nad parkom gradu Overdene na Škotskem je plaval spokojni mir vedrega poletnega popoldneva. Poslednji žarki zahajajočega sonca so božajoč zlatili skrbno negovane zelenice ter napovedovali prijetno večerno svežino pod krošnjami visokih cedrer.

Stara, trdno zidana hiša je bila prostorna in v njeni notranjosti so bila prav udobna stanovanja; na zunanje pa bi bila naravnost grda, če bi njenih zidov, ki so bili brez slehernih okraskov, čez in čez ne preraščali bršljan, magnolije in vrtnice in tako so bili kakor odeli v mehake kožuh. Med tem zelenjem so se blesteli nežni beli cvetovi magnolije in škrlatni cvetovi vrtnic, da je bilo vse skupaj videti kot preproga, ki jo je bila spletla umetniška roka.

Ploščad ob poslopju je na eni strani vodila v rastlinjak, na drugi pa v akvarij. S ploščadi so bile v štirih enakih presledkih speljane stopnice na trato pred hišo. Onkraj

O PISATELJICI IN NAŠEM NOvem ROMANU

je tu nekaj podatkov, ki bodo bralce gotovo zanimali.

Avtorica naše nadaljevanke je angleška pisateljica Florence Louisa Barclay (1862 – 1921). Bila je hčerka protestantskega pastora, kakor je bil protestantski pastor tudi njen soprog. Oba sta bila zelo goreča in delovna. Tudi njena mati je bila globoko verna žena, ki je veliko vplivala na doraščajočo hčerko. Zato ni čudno, da si je hči Florence izbrala kot svoj življenjski cilj širjenje božje slave in poglobljanje verskih ter drugih plemenitih čustev v srcih ljudi. Dolga leta je vodila razne verske šole in zavode, ustanavljala župnijska društva ter imela veliko predavanj versko – vzgojnega značaja. Ko je od dela izčrpana obležala, je prišla za pero in delo nadaljevala iz svoje sobe.

Barclayeva je vedno čutila potrebo, da ljudem posreduje življenjsko vedrino, zaupanje in vero, tisto plemenitost, katere je bilo polno njeno srce. Prav temu je zvesto in zavestno posvetila vse svoje knjižno delo.

Roman, ki ga boste brali v odlomkih v MISLIH, velja za najboljši in najlepši, kar je Barclayeva napisala. Najprej je izšel leta 1909 hkrati v Londonu in New Yorku pod naslovom ROŽNI VENEC. Doživel je izredni uspeh v vseh angleško govorečih deželah. Takoj so ga prevedli tudi v šest drugih jezikov in v teku let je doživel mnoge izdaje. Prvotno je mislila dati avtorica romanu naslov "Zgodba o Jani". Ker pa se skozi ves roman vleče kot rdeča nit simbolična pesem "Rožni venec", je isto ime obveljalo tudi za naslov knjige. Naj tu omenim, da je to preprosto, a pretresljivo skladbo napisal ameriški skladatelj Ethelbert Nevin. V času, ko je Barclayeva pisala svoj roman, je bila pesem silno priljubljena in zelo draga tudi naši pisateljici.

V slovenskem prevodu je izšel roman z originalnim naslovom "Rožni venec" že pred zadnjo vojno. Zgodba se je našemu ljudstvu priljubila, saj je doživela tudi dramatizacijo in je bila igrana na mnogih naših ljudskih odrih. Naj omenim, da je bila tudi ena prvih iger na odru begunskega taborišča v Peggez-Lienzu 1945/46. Kot podlistek je roman izhajal v Ognjišču (1969-70) in doživel tako tople sprejem, da so ga izdali potem tudi v obliki knjige. Da ne

bi kdo mislil, da gre zgolj za knjigo nabojne vsebine in ne za svetovnoznani roman, so izdajatelji zgodbi prvotni naslov spremenili v bolj privlačnega za širšo javnost: PESEM DVEH SRC. Ta naslov smo ohranili tudi nadaljevalki v MISLIH.

Prepričan sem, da bo marsikdo, ki je roman že bral, rad znova segel po njem in si osvežil zgodbo. Kdor pa bo roman šele zdaj prvič prebiral, bo pa že lahko iz te številke spoznal, da je pisan izredno privlačno in je tudi prevod zelo sočen. Bralca hitro pritegne zgodba in še bolj plemenitost obeh glavnih junakov, Jane Champion in Gartha Dalmaina. Kljub nekoliko romantičnemu zapletu in razpletu ima roman tudi za današnji čas aktualno sporočilo: za srečen in skladen zakon je potrebna predvsem notranja lepota, bogastvo duše in srca.

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU TISKOVNEMU SKLADU:

\$ 32.— Bruno Knafelc; \$15.— Josip Rakušek, Dr. Mihael Colja, Julij Pretnar; \$10.— Julijana Veber, Alfred Milner; \$8.— Anica Smrdel; \$ 5.— Jože Matkovič, Maks Kravnik, Štefanija Mazzitelli, Ivo Leber, Alda Šuber, Alojz Mihič; \$3.— Pavla Čuk; \$2.— Martin Telich; \$1.— Marija Valenčič, Magda Pišotek.

ZA VIETNAMSKE BEGUNCE (ZA LAČNE):

\$100.— Ivanka Bajt; \$10.— Jože Brožič; \$5.— Ivanka Študent, Pavla Čuk.

MATERI TEREZIJI

V INDIJO:

\$100.— Anton Konda.

te mehke, zelene preproge se je širil park s svojimi čudovitimi skupinami stoletnih dreves, najljubšimi zavetišči plahih srn. Skozi goste listje se je svetlikajoč prelivala biserno svetla reka, ki se je kot ozek srebrn pas ljubko vila med bujno, z zlatorumenimi zvončki in marjeticami posejano travo.

Sončna ura je kazala blizu štirih.

Ptiči so še dremali. Noben list ni šumel, noben še tako živahen ptiček ni zacvrčal. Vseposod je vladala popolna tišina. Na svojem običajnem prostoru pod cedro je dremala živordeča papiga.

Potem je bilo od nekod zaslišati, kako so se škripaje odprla vrata. Na terasi se je pojavila ženska, ki je krenila po ploščadi in izginila med cvetličnimi gredicami.

To je bila vojvodinja meldrumska, vdova in v nekaterih pogledih prava čudakinja. Prišla je narezat nekaj rož. Tega ni pustila delati nobenemu drugemu. Na sebi je imela staromodni slamnik, ki ga je pod svojo debelo brado prevezala s črnim trakom, oblečena je bila v ohlapno bluzo iz neobdelanega platna, v zelo kratko krilo, obuta pa je bila v čevlje, ki so živo spominjali na obutev domačinov v švicarskem letoviškem kraju Engadin. Roke so ji tičale v prav starih, ponošenih rokavicah, v njih pa je držala pleteno košaro in velikanske škarje.

Neki zloben šaljevec je nekoč dejal o vojvodinji: »Če bi srečali njeno milost vojvodinjo meldrumsko, ko se vrača z dela na vrtu ali v kokošnjaku, bi ji, če ste količkaj dobrega srca, zagotovo dali kakšen kovanec. Če bi vas ona ošinila s svojim pogledom, bi se na mestu spremenili v prah in pepel, ona pa bi skrbno spravila porušeni kovanec v žep, da bi potem svojim gostom s posebnim užitkom pripovedovala to prigodo.«

Vojvodinja je živela čisto sama. Ob sebi ni trpela nobene sorodnice, še manj ji je prijal, da bi prenašala osladno priliznjenost kake družabnice in njeno večno smehljanje. Njena bledikasta hči, ki nikoli nobene stvari ni naredila tako, da bi bila vojvodinja zadovoljna, se je že zdavnaj poročila. Njen sin, lepote, ki ga je bila strahno razvadila, je umrl še zelo mlad nekaj let prej, preden je njenega moža doletel nenaden »zelo primeren konec«, kot je imela navado reči vojvodinja. Ko je namreč na svoj dvainštirideseti rojstni dan hotel v razkošni lovski obleki prisiliti konja, da bi skočil prek ovire, se je žival povzpela

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

in vrgla jezdeca s sebe tako nesrečno, da si je razbil lobanjo in je pri priči izdihnil.

Za vojvodinjo in njen dom so nastopili novi časi. Dotlej se je morala v svoji hiši ravnati vedno po svojem možu in od osebnih prijateljev in znancev je mogla vabiti le take, ki so bili iz velike ljubezni do gospodinje pripravljeni prenašati tudi hrupno vojvodovo družino.

Tako življenje pa je ni nikdar veselilo. Na zunaj je bila podobna neobdelanemu biseru: do drugih je znala biti brezobzirna, vendar le na videz, kajti po srcu je bila zelo plemenita in lahko si se brez skrbi zanesel, da bo v pravem trenutku vedno rekla in naredila prav tisto, kar je najbolj primerno.

Njena prirojena gostoljubnost in njena lastnost, da se je rada ponorčevala iz lastnih in tujih napak ter se pri tem prijetno zabavala, jo je kmalu nagnila, da je na svojem gradu začela prirejati slavnost za slavnostjo. Tako je Overdene postal kraj, kjer so se najraje zbirali najrazličnejši ljudje. Vsak je tu našel koga, s katerim se je prav kmalu zblížal, vsakemu se je tu ponujala priložnost, da je preganjal čas na najljubši način. Vojvodinja je svojim gostom nudila hrano in prenočišče in oboje je bilo izvrstno. Naj te je pot privedla v vojvodinjin dom poleti ali pozimi, nikoli se nisi dolgočasil. Prišel in odšel si, kadar se ti je zljubilo, bivanje v hiši pa ti je sladila gospodinja s svojimi domislicami.

Svoje številne goste je vojvodinja sama pri sebi razvrstila na tri kategorije: »pisano serijo«, »serijo navadnih prijateljev« in »izbrano serijo«. In prav goste te zadnje serije je pričakovala za noč, ko se je po izredno dolgem opoldanskem počitku napravila v svojo vrtnarsko obleko in odšla rezat rože.

Ko je stopala po ploščadi in odpirala mala železna vratca, ki so vodila v cvetličnjak, je Tommy, rdeč papagaj, odprl eno oko, pomežiknil gospodarici, tlesknil z jezikom, kar naj bi veljalo kot poljub, se zasmejal predse in spet zadremal.

Med vsemi živalmi, ki jih je vojvodinja izredno ljubila, je njeno največjo naklonjenost užival Tommy. Kupila ga je s posebnim namenom. Po moževi smrti je vojvodinja najbolj pogrešala njegove trde osornosti. Dražilo jo je, ker so vsi moški mislili, da morajo biti do nje pretirano nežni in mehki. Prav dobro bi ji delo, če bi jo kateri kdaj obljajal, kot pravimo. Tako ji je postalo dolgčas. Nekega dne je v časopisu zasledila, da je naprodaj papagaj, ki zna nič manj kot petsto besed. Brž se je odpravila v mesto in poiskala ptičarja. Kar je na lastno uho slišala od ptiča, je bilo zadosti, da ga je pri priči kupila in se z njim vrnila v Overdene. Prvi večer je Tommy zlovoljno čepel v svoji kletki in ni hotel črhiniti niti besedice, čeprav je bila vojvodinja stalno ob njem: zdaj tik ob kletki, zdaj skrita v kakem kotu, kot da se za ptiča sploh ne zmeni. Če se je od kje prikazala gospodarica, je Tommy cmoknil z jezikom, če je prišel mimo kateri od strežajev, pa je za njim metal dolge poljube in se potem na ves glas režal.

NAŠIM POSINOVLJENIM
MISIJONARJEM – TOGO, AFRIKA:
TOGO, AFRIKA:

\$50.— N.N.; \$20.— družina Klekar;
\$10.— Antonija Šabec, Jože Brožič;
\$2.— Frančiška Klun.

Dobrotnikom Bog povrni!

POLEG KNJIG, ki so našte na notranji strani sprednjih platvic, so na razpolago pri MISLIH tudi sledeče knjige:

*SLOVENIA LAND OF MY JOY
AND MY SORROW. – Cena \$9.—.*

*ZGODBE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ.
– Cena \$6.—.*

NAŠ IN MOJ ČAS. — Cena vezani knjigi \$13.—, nevezani \$10.—.

PERO IN ČAS. — Cena \$15.—

HVALIMO GOSPODA — Cerkvena pesmarica in molitvenik — Cena \$5.—, v skrajšani izdaji pa \$2.—.

Zadnja knjiga, ki je dospela iz Argentine, je 280 strani obsežna knjiga ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA. — Cena vezani knjigi \$16.—, broširani pa \$13.—.

POŠTNINA v cenah ni vključenal

Vojvodinja je hotela upornemu ptiču pomagati tako, da mu je prišepetavala besede, katere je bila slišala od njega v trgovini, vendar ni dosegla drugega, kakor da ji je Tommy milostno prikimal in si s kremplji stiskal kljun. Vendar vojvodinji zaradi tega niti malo ni bilo žal, da ga je kupila, kajti rada je gledala njegovo rdečo perje. K počitku je odhajala vsak večer z upanjem, da se bo ptič naslednjega dne že spametoval.

In dejansko je bilo tako! Nekega jutra navsezgodaj je hišna, ki je pometala sobo, slišala ptiča govoriti. Ko se je nato vojvodinja prizibala po stopnicah dol, deset minut kasneje kot navadno, je Tommy jezno tolkel s perutmi in jo pozdravil: »No, stara, si se vendar prikazala!« In »stara« je sedla k zajtrku vesela, kot že nekaj mesecev ne. (Nadaljevanje)

OTROCI
(Kipar F. Gorše)

DANES še ni prepozno...

Članek je izšel v slovenskem tisku v Argentini — tamkajšnji slovenski učitelji so ga napisali v svoji skrbi za slovensko mladino. Njih problemi so tudi naši. Zato je prav, da članek preberejo tudi slovenski starši v Avstraliji. Morda pa tudi za nas — še ni prepozno...

PO VSEH krajih Velikega Buenos Airesa pa tudi v notranjosti imamo vsako soboto slovensko šolo. Zavedamo se, da je reden pouk slovenske šole povezan z žrtvami, ki jih doprinasamo vsi: starši, otroci in učiteljsvo.

Če bi vas, starši, vprašali, zakaj vaši otroci obiskujejo slovensko šolo, bi najbrž dobili zelo enoten odgovor: zato, da bi se naučili slovensko. Na žalost v mnogih družinah res pričakujejo vse samo od slovenske šole. Ne zavedajo se, da slovenska šola kljub vsej dobri volji ne more delati čudežev. Čas je, da si v nekaterih točkah pridemo končno na jasno.

Najprej se moramo ovedeti, da šola ne more nadomestiti družine. Otrok se mora pri starših naučiti slovenske govorice in to znanje mora neprestano rasti vzporedno z otrokovim razvojem. Šola lahko gradi samo na tisti podlagi, ki jo otrok prinese s seboj od doma.

Učiteljstvo jemlje svoje delo silno resno. Želeli bi, da bi bili tudi starši navzoči na naših rednih mesečnih sejah, ko pripravljamo učni program, ko se pogo-

varjamo, kako bi izboljšali učne pripomočke. Ko se menimo o zvezkih za naše najmlajše in o knjigah za večje. Ko se vprašujemo, kaj bi mogla šola še storiti za vaše otroke. Pri vsem tem pa z žalostjo ugotavljamo, da znanje slovenske govorice čedalje bolj upada. Z boleščjo v srcu odkrivamo vzroke temu nazadovanju: PO NAŠIH DRUŽINAH SE VEDNO MANJ GOVORI SLOVENSKO.

A gre še za nekaj več kot samo za jezik. Vaši otroci si bodo v angleških tečajih popolnoma prisvojili znanje angleščine, pa se kljub temu ne bodo počutili Angležev. Cilj vse naše domače in šolske vzgoje mora stremeti za tem, da se bodo naši otroci čutili Slovence.

Petinsedemdeset učnih moči dela in se trudi po slovenskih šolah. Verjemite: tisti, ki učimo, naredimo vse, kar le moremo, da bi vašim otrokom čim več nudili. Nobenega dela in nobenih žrtev se ne strašimo. A nujno je, da naš pouk sloni na trdni podlagi — NA ZNANJU SLOVENSKEGA JEZIKA. To pa morete

dati svojim otrokom edinole vi, starši.

Zato se ves učiteljski zbor obrača na vas z nujno prošnjo, da storite vse, kar je v vaših močeh, da bodo vaši otroci znali govoriti slovensko.

Pogovarjajte se z njimi, berite jim, pripovedujte jim pravljice. Večjim dajte v roke slovenske knjige in revije. Zahtevajte, da bo v vaši družini slovenščina pogovorni jezik — tudi med otroki. Posebej opozarjamo na slovenske običaje pri obhajanju godov in praznikov (slovenska voščila in pesmi). Tisti, ki imate v družini ali pa v bližini starega očeta in staro mamo, pustite otrokom, da bodo čim več v njihovi družbi. Saj se znajo stari starši in vnuki tako pristrano pogovarjati.

Zanimajte se za slovensko šolo! Pregledujte otrokom mape in zvezke, nadzirajte njihove naloge in učenje!

Kajne, da ne zahtevamo nič nemogočega? Če boste vi, slovenski starši, izpolnili svojo dolžnost, potem bo mogla slovenska šola z uspehom delovati. Če pa vi v svojih družinah ne boste ustvarili podlage za slovenski pouk, potem je zaman delo v slovenski šoli.

Premislite naslednja vprašanja in nanje odkritosrčno odgovorite; kako je bilo doslej in kaj lahko naredite v bodoče:

Se zavedam, da so naši otroci po rodu Slovenci?

Se zavedam, kolikšnega pomena je znanje slovenskega jezika?

Se zavedam, da je družinska verska in narodnostna vzgoja podlaga za ves nadaljni otrokov razvoj?

Sem pripravljen storiti vse kar morem, da bodo moji otroci znali slovensko in se počutili Slovence?

Sem pripravljen podpirati pouk v slovenski šoli?

Se zavedam pomena udeležbe pri slovenski sveti maši?

Znam ceniti slovenske kulturne prireditve?

Se zavedam kakšno škodo delam, če kritiziram učitelje, duhovnike in javne delavce pred otroci?

Se zavedam odgovornosti, ki jo nosim za svoja dejanja, pred svojimi otroki, pred slovenskim narodom, pred zgodovino?

Danes je še čas, da popravimo, kar smo morda do zdaj pogrešili.

Jutri utegne biti prepozno!

UČITELJI SLOVENSkih ŠOL

Buenos Aires, Argentina

NAJVEČJA konferenca ministrskih predsednikov (Commonwealth Heads of Government Meeting — CHOGM) je bila v Melbourne od 30. septembra do 4. oktobra 1981. Zbrale so se glave iz 41 držav, ki skupno štejejo preko ene milijarde prebivalcev, ali ene četrte svetovnega prebivalstva.

Pred desetletji so bile del britanskega imperija, kar je seveda prešlo. Danes so samostojne, pa vendar še povezane, dasi so med njimi take razlike v političnih sistemih in gospodarskih standardih, da ne more biti trdnih paktov.

Pomen konference je bil v razgovorih, da se omili medsebojna nasprotja in razni nesporazumi ter da se najde pot za premostitev razlik med bogatimi in tragično revnimi državami. To je potrebno ne toliko iz radodarnosti bogatih, ampak iz gospodarske nujnosti, ker so bogati kot revni med seboj odvisni in je to edina rešitev za preživetje ter skupno napredovanje.

Ta konferenca zrcali vprašanje odnosov bogatih industrijskih dežel severa in ubogih dežel v razvoju na jugu, ki poleg tretjega sveta stojijo izven gospodarskih in vojaških blokov zapada in vzhoda.

Danes smo vsi v kritičnem položaju. Sever doživlja krizo s preveliko industrijsko kapaciteto in naraščajočo brezposelnostjo, jug pa ima velikanske potrebe za produkti, a nima denarja za plačilo.

S transportom — avtomatizacijo — je svet postal majhen. Energetska kriza in omejeno prirodno bo-

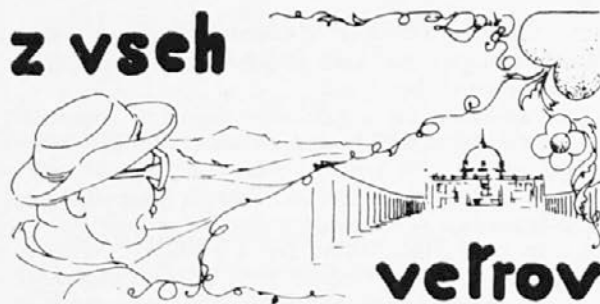
gastvo zahtevata delitev med razvitimi državami in državami v razvoju, da se izognejo spopadam.

Za Avstralce je bila konferenca opomin, da ne morejo živeti izolirano in v takem blagostanju. Zanimivo je, da je prav Fraser, vodja konservativne in kapitalistične stranke, pokazal več iniciative, kot pa vodja opozicije Hayden, ki si potentno lasti interese ubogih in izkoriščanih. Prezreti je njegove očitke, da je Fraserja samo govorjenje in je konferenca Avstraliji nakopala nepotrebne stroške. Vsekakor je uspeh konference tudi v odkriti izmenjavi mnenj glede na človekove pravice, v obsodbi rasizma in podobno.

Avstralska kraljica je obiskala Melbourne in želela udeležencem konference polno uspeha. Viktorijska vlada ji je ob odhodu priredila slovesnost, na kateri so bili predstavniki vseh slojev, tudi etničnih.

z vseh

večrov

POTOVANJE ljubljanskega nadškofa in metropolita dr. Alojzija Šuštarja po ZDA in po Kanadi smo omenili v prejšnji številki. Izseljenci so ga povsod navdušeno sprejeli. Na svojem potovanju je obiskal šestnajst slovenskih župnij, srečal se je s petimi kardinali; 32 nadškofov in škofov, okrog 60 slovenskimi duhovniki in okrog 5000 rojaki. Obiskal je tudi ameriške Brezje — Lemont pri Chicagu, glavno naselbino slovenskih frančiškanov v ZDA. Nadškof je bil slavnostni govornik na Baragovi slovesnosti v Marquetteu, Michigan, udeležil pa se je tudi slovenskega Baragovega dne v Torontu v Kanadi.

Posebno slovesno je ljubljanskega nadškofa počastila "ameriška Ljubljana", mesto Cleveland v državi Ohio. Tam so mu pripravili slavnostni sprejem v dvorani mestnega sveta. Župan Vojnovič (njegova mati je Slovenka iz Kamnika) mu je ob navzočnosti občinskih moč izročil ključ mesta ter visokega gosta razglasil za častnega meščana. Ob tej priliki so ga pozdravili tudi predstavniki države Ohio ter mu uradno izrazili dobrodošlico. (Eden državnih poslancev je slovenski rojak Suster.)

Nadškof se je oglasil tudi v Washingtonu, kjer je z rojaki proslavil desetletnico blagoslovitve slovenske kapele v ameriškem narodnem svetišču Marije Brezmadežne.

Slovenski metropolit načrtuje za drugo leto obisk v Južni Ameriki in tudi nam v Avstraliji je že skoraj obljubil, da nas bo ob priliki obiskal. Naj bi ne čakali predolgo!

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete

TAXI TRUCK

za selitev in podobno, se boste z MAKSOM HARTMANOM po domače pomenili za čas prevoza, delo pa bo opravljeno dobro in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.

(vprašajte za Maksa Hartmana!)

Ob večernih urah kličite Maksovo številko doma: 850 4090

ANKETO so naredili med znanstveniki v ZDA. Glavno vprašanje je bilo: ali je lahko nekdo znanstvenik in obenem iskreno veren. Kar 80% vprašanih znanstvenikov je izjavilo, da verujejo v Boga in posmrtno življenje. Samo 6% študentov je bilo mnenja, da sta vera in znanost nezdružljivi.

Mnogi znanstveniki so izjavili mnenje, da znanost ogroža človeka (n.p.r. atomska sila, umetno oplajanje ljudi in podobne moderne zadeve). Prav tu je po njih mnenju vloga Cerkve, ki neprestano opominja svet na dostojanstvo človeka, nenadomestljiva.

V AVGUSTU je bila na Monash univerzi v Melbourne mednarodna konferenca o vzgoji za pohabljenost in umsko zaostale otroke. Poleg strokovnjakov iz Amerike in Evrope so bili zbrani tudi vsi vodilni avstralski vzgojitelji, raziskovalci na polju te vrste vzgoje ter delavci zdravstvenih in dobrodelnih ustanov.

Iz poročil je razvidno, da je danes v Avstraliji 328.000 učencev, ki imajo težave z učenjem, a jih šolske oblasti pri ocenjevanju ne upoštevajo. Še slabše je z umsko zaostalo mladino, ki so pod skrbstvom ministrstva za zdravstvo. Ena tretjina teh otrok ne dobi nobenega šolskega pouka.

Na konferenci je bila postavljena zahteva za postopno vpeljevanje sprememb in odpravo dosedanje prakse. Ukinili naj bi tudi posebno poučevanje, ki je mnogokrat le nepotrebna ločitev, ter naj bi vključili pohabljenost in umsko zaostale otroke v splošno šolanje.

SADAT, egiptovski predsednik, je bil na vrsti... Njegovo ime je bilo dodano voditeljem, ki so doslej morali pasti pod morilčevo roko. Sicer je atentator le plačano orodje organizirane družbe, ki dikтира iz ozadja ter premišljeno razvija svoje svetovne načrte. Vsakdo, ki se iskreno trudi za mir, naj pade! Sadatova smrt je globoko pretresla vse ravnovesje Bližnjega vzhoda, kjer je mož s tolikim naporom in tudi vidnimi uspehi gradil mir med Egiptom in Izraelom.

Sadatov naslednik obljublja, da bo šel po isti poti. Bo slej ali prej padel tudi on pod kroglo atentatorja?

TEŽKO je razumeti in dojeti razvoj, ki ga zadnje mesece doživlja Poljska in njeno ljudstvo. Celo za tuje opazovalce in časnikarje, ki se nahajajo na Poljskem, zasledovati razvijajoče se dogodke ni malenkost. Na kongresu Solidarnosti je bil dosedanj vodja Walensa kar s prvim glasovanjem in s 55% glasov izvoljen za predsednika še za nadaljnjo dobo. Vendar je pred volitvami prišel do izraza notranji razkol, ki se je kazal zadnji čas in in zdaj izbruhnil z napadi na glavnega kandidata. Polemika se je pričela s strani članov nedavno razpuščenega Komiteja za družbeno samoobrambo, na dan je prišla koordinacija med članom Solidarnosti, ki so obenem včlanjeni v komunistični partiji, začela je nastopati tudi frakcija z odločno kr-

ščansko usmerjenostjo, ki se imenuje Krščansko gibanje Solidarnosti.

Walensa je pozival k edinosti in prosil, naj bi "prevladala pamet, ki je nujno potrebna za zmago v boju". Poudarjal je, da brez enotnosti Solidarnost ne bo mogla ostati neodvisna, s izgubo neodvisnosti pa bo tudi njen žalostni konec.

Stari rek pravi: Razdeli in boš vladal! Če ni poskus razbitja organiziran in to prav zato, da uniči moč Solidarnosti, ko so doslej vsi drugi poskusi odpovedali.

ŠPORTNIKI navadno postanejo svetovnoznani po svojih doseženih rekordih. Slovenskega smučarskega skakalca Vinka Bogataja pa pozna športni svet, zlasti v ZDA — po njegovem hudem padcu pred desetimi leti na skakalnici velikanki v Oberstdorfu. V marcu 1970 je namreč Vinko padel: letel je z glavo navzdol in smučmi nad sabo ter obležal ves razbit pod skakalnico. Vsi so mislili, da se je ubil, pa se ni. A njegov nesrečni padec je prišel kot uvod v športno oddajo televizijske družbe ABC ter ga gledajo milijoni Američancev po dvakrat na teden. Je moral že biti dogodek nekaj tako nenavadnega, da gledalca pretrse, ko ga gleda v filmu. Družba ABC je v teku let dobivala toliko pisem z vprašanjem, kdo je športnik, ki pada in kako je koncal, da je radovednejšem morala ustreči: leta 1979 je Vinka preko satelitske oddaje pokazala gledalcem programa živega in nasmejanega. Zanima

nje zanj pa še ni pojenjalo. Zato so letos Vinka celo povabili v ZDA kot častnega gosta proslave dvajsetletnice televizijske športne oddaje.

NA SVETU je zdaj 120.000 katoliških šol, v katerih prejema pouk okoli 40 milijonov učencev. Tako pravi poročilo, ki je bilo nedavno objavljeno v Rimu. Vplivno področje teh vzgojnih ustanov se po cenitvah vatikanskih krogov razteza prek stalnih stikov s starši na približno 200 milijonov oseb.

V SOVJETSKI ZVEZI za splav zadošča zdravniško potrdilo in nič več. Po nekaterih podatkih se zateče povprečna sovjetska ženska po tak papir šestkrat do sedemkrat v svojem življenju. Zdaj pa je začelo oblati skrbeti, saj manj otrok pomeni tudi manj delavcev. In teh naj bi začelo primanjkovati ob tolikem številu vojni obveznikov, ki se samo večja iz leta v leto.

Zato je opaziti, da si zadnje čase ruske oblasti prizadevajo prepričati ženske, naj se vsaj pri prvi nosečnosti odločijo za otroka. Pravijo, da je splav v prvem primeru lahko usoden in ženski zapre pot do materinstva, kadar ga bo morda kasneje želela.

AFRIŠKI ŠKOFJE so se nedavno srečali v Kamerunu in pretresali važne probleme črnega kontinenta. Vsem vladam afriških držav so poslali spomenico, v kateri obsojajo kršitve človeških pravic v nekaterih državah in poneverjanje volilnih izidov.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bravce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI.
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilijske) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo številne slovenske pijače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanajste ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

KOTIČEK

POŠTA

naših mladih

Dragi striček! — Moram povedati, da sem letos tudi jaz hodil 12 kilometrov. Prvič sem bil pri Walkathonu in mi je bilo zelo všeč. Nič nisem bil utrujen. Nbral pa sem nad 50 dolarjev za Dom ostarelih.

Če uganesh kdo sem, bom zate izpraznil svoj šparoveček. Lepe pozdrave! Tvoj — —

O ti nagajivec! Preveč vas je hodilo, da bi uganil tvoje ime. Vseeno: hvala za pisemce! — STRIČEK.

DRAGI OTROCI!

Kdor je bral Kotiček avgustove številke MISLI, se bo morda spomnil, kako je SANDRA MIKUŠ (15 let, Springvale, Victoria) opisovala svoj obisk Slovenije. Največ se je pomudila pri lepih spominih na novo mašo P. BERNARDA GOLICNIKA, ki ga je seveda poznala iz Melbourne, kjer je v Box Hillu študiral bogoslovje. Saj se Sandra s svojimi starši ves čas od svoje zgodnje mladosti udeležuje slovenske maše, pa tudi vse ostalih aktivnosti našega verskega središča v Kew. Seveda poje pri mladinskem zboru GLASNIKI in pela je tudi v času, ko ga je vodil sedanji novomašnik.

Vsekakor je zdaj tudi ta fotografija zgovoren dokaz, da je bila Sandra zares na novi maši. Slika je

DEDOVA LUČKA

ENA LUČKA ŠE GORI
ZAME NA TEM SVETU,
ENA LUČKA — ZLAT METULJ
NA USAHLEM CVETU.

KAKŠNA PA JE LUČKA TA?
VPEAŠAŠ ME, POLONCA.
NI TO LUNA VRH NEBA,
NI SVETLOBA SONCA?

LUČKA TA SI TI, SI TI:
TVOJ OBRAZEK BELI,
TVOJE ŽAMETNE OČI,
SRČEK TVOJ VESELI.

KAJ BREZ LUČKE TE POČEL
BI NA STARA LETA?
SREDI PAMPE BI TROHNEL
KOT DREVO BREZ CVETA.

ENA LUČKA ŠE GORI
IN MI BO GORELA,
KO BOM JAZ ŽE V GROBU SPAL
V PAMPI SRED PLEVELA.

Mirko Kunčič

prišla z ostalimi šele zdaj preko morij — dokaj pozno, pa vseeno v naše veliko veselje. Dve sem objavil na drugih straneh te številke, ta pa gotovo spada v Kotiček. Saj je na njej ob novomašniku naša SANDRA ter seveda tudi njena mama in očka. Le pogledajte jo, kako se zadovoljno smeje! Kaj bi se ne! Ze udeležiti se novomašnega slavlja je velik in spomin vreden dogodek — osebno poznati novomašnika in biti z njim na njegov veliki dan pa je še lepše in pomembnejše.

Ali je kdo od dečkov med bralci Kotička, ki bo ob tej sliki dejal: "Jaz bom tudi postal duhovnik, ko bom velik!"? Seveda samo tako reči, pa na besedo kmalu pozabiti, ne velja nič. Treba je misel gojiti, za uresničenje želje vsak dan moliti (tu tudi molitev staršev lahko veliko zaleže!) ter vztrajati na dolgi težavni poti. Čas je že, da bi imeli avstralski Slovenci kakega duhovniškega kandidata tudi med otroki naših družin. Menda vsi skupaj premalo molimo za to. Bogu priporočajmo redno duhovniške in redovniške (tudi sestrške) poklice med nami, da bodo nadaljevali od nas začeto delo! Leta teko...

Naj za konec omenim, da novomašnik Bernard vse Kotičkarje lepo pozdravlja. Tudi on sprašuje: Kdo bo šel za menoj po isti poti? ...

BASSENDEN, W.A. — Dragi urednik, tukaj pošiljam smrtno novico iz našega kraja. Morda še nisem prepoznala za oktobrsko številko MISLI.

Dne 14. septembra je umrla MARIJA DREŠČEG, rojena Tomaseti dne 28. januarja 1907 v Obenetto v Italiji. Leta 1934 se je poročila ter živela z možem Janezom v Doblarju v Sloveniji. V Avstralijo sta prišla leta 1950 s tremi hčerkami in se nastanila v W.A. Vsa ta leta je družina živela v Bassenden-u, kjer je Janez leta 1974 tudi umrl. Zdaj mu je sledila še žena Marija...

Pokojna Marija je zadnje čase bolela na oslabelosti srca in je bila zato največ pri svojih hčerkah. V bolnišnici je bila nekako štiri zadnje tedne, pa nikakor osamela. Vse tri hčerke so pokazale do bolne matere iskreno dejansko ljubezen: bolnica ni bila niti trenutek sama. Hčerke so se menjavale dan in noč ob postelji. Kaj takega se danes že težko najde. Sama pomagam dobrovoljno v bolnišnici sleherni petek v tednu, pa take vztrajne ljubezni še nisem videla. Kako lep zgled mnogim otrokom ostarelih staršev!

Pokojna Marija je bila zelo pobožna žena. Rada je molila, zlasti sveti rožni venec. Zato pa je tudi z rožnim vencem v roki zaspala in se prebudila v božjem naročju. Draga Marija, vsi mi, ki smo te poznali, kako si bila dobra in ponižna, ti želimo božji mir! Lahka ti zemljica!

Vsem trem dobrim in vzglednim hčerkam — Mariji, Rini in Almi, njih možem in šesterim vnukom — iskreno sožalje ob težki izgubi! — IDA ZORICH.

PASCOE VALE, VIC. — Moram nekaj napisati o našem DNEVU OSTARELIH, ki ga je za nas v septembru zopet pripravilo slovensko versko središče v Kew. Lahko vam je žal, kateri ste zamudili to prelepo priložnost, dvakrat žal pa, če vas ni bilo po lastni krivdi.

Res mislim, da marsikdo upokojencev, ki se ni udeležil, žal ni imel prevoza. Zdi se mi zelo neiskren izgovor: "Naša mama (ali oče) ne marata nikamor..." Dragi mlajši, vsi pridete za nami. In kakor sejete, tako boste želi. Kdor ne bo umrl v mlajših letih, bo sam zimski cvet med štirimi zidovi. Takrat se boste spomnili na te moje vrstice, četudi nisem prerok. Toda

življenje samo to dokazuje. Zapomnite si: ostarela mama in ostareli oče nista potrebna ne daril in ne kake posebne hrane, potrebna pa sta vesele družbe! Kaj je lepše kot srečati se s sebi enakimi in preživeti nekaj uric skupaj brez skrbi!

Lepo pomladansko sonce je sijalo na budočo se naravo iz zimskega spanja, pa tudi na naše pešce, ki so se udeležili WALKATHONA. Bog jim daj zdravja, tej naši mladini! Škoda, da jih ni bilo še več! Kako lepo bi bilo videti med njimi tudi mladinsko skupino vseh treh naših društev.

Mi v dvorani pa smo bili med njih hojo deležni nepopisnega veselja, ki nam ga je nudil NAŠ dan.

Prav prisrčna hvala pevcem iz Geelonga, ki so nam zapeli nekaj lepih slovenskih pesmi. Pa seveda hvala tudi "Glasnikom" in ne nazadnje rojakinji gospe Danici in možu Franku Colangelo, ki je na orgle oz. harmoniko spremljal njeno petje. Gospa

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

Za poslednji izkaz spoštovanja in časti

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield. 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevoznih pokojnih.

ROJAKI po Avstraliji, svoje davčne obveznosti morete opraviti za ceno 20 dolarjev, ki jih celo lahko poravnate šele po prejemu davčnega povračila. Smo strokovnjaki za razne problematske primere in tudi za zamudnike rešujemo davčna vprašanja za leta nazaj. Tajnost je zaščitena in stranke se po želji lahko poslužijo našega naslova.

BUDGET INCOME TAX

(Reg. Tax Agent: DAVID EARL & ASS. Pty. Ltd.)

538 Cleveland St., Surry Hills (Sydney), 2010, N.S.W.
Tel.: (02) 698 4826

Za sydneyjske rojake sprejemamo in izvršujemo po zelo ugodnih pogojih vsakovrstno knjigovodstvo, urejanje ustanovljanje novih podjetij, registriranje patentov in zaščitnih znakov (tudi to, če stranka želi, na naš naslov). Sprejemamo poslovna telefonska sporočila in nanje odgovarjamo, prevajamo listine in dajemo razne pravne nasvete. Urejamo tudi vsakovrstne zavarovalnine (Workers' Compensation, Superannuation, Life Insurance . . .)

Zahtevajte brezobvezno po pošti opis naših poslovnih uslug!

Pišite nam (lahko v slovenskem jeziku) in vreden nasvet Vam bo dal

STEVE DIMITRIEV,

BUDGET INCOME TAX,

POŠTNI NASLOV: P.O. BOX 655, DARLINGHURST (Sydney), 2010, N.S.W.

Tel.: (02) 356 1006

Danica nas je s svojim čudovitim glasom in svojo živahnostjo povrnila v mlada leta. Moja vroča želja je, da bi živahno gospo Danico še kdaj videli na našem odru. Bog ohrani zdravi in veseli tudi naši pevki sestrice Kati Hartner in Anico Kuri, da nam bosta drugo leto zopet zapeli. In pristržna hvala tudi našim mladim muzikantom orkestra TRIGLAV. Vse popoldne so nam igrali same poskočene, da smo se ob lepi muziki in kljub starim kostem celo zavrteli...

Bog povrni vso požrtvovalnost kuharicam. Se stre in zlasti s. Ema so najbrž malo spale na vigilijo našega veselja. In seveda hvala tudi članicam Društva sv. Eme za postrežbo in vse ostalo ter prav vsem, ki ste kakor koli pripomogli k lepemu uspehu.

Mislím, da sem te iskrene besede smela izreči v imenu vseh udeležencev—upokoјencev. Upajmo,

Melbournski rojaki!

Zelite morda kupiti po zmerni ceni KOKOŠI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma Bruna in Alme SDRAULIG (komaj miljo in pol od Slovenskega grička v Elthamu).

Research Warrandyte Road, RESEARCH
Telefon: 437-1868

da se bomo vsi spet zbrali k DNEVU OSTARELIH prihodnje leto! Bog daj! — MARCELA BOLE.

ST. LEONARDS, N.S.W. — Na soboto dne 26. septembra sta se v kapeli bolnišnice North Shore Hospital poročila ANGELA STANISLAVA in pa MICHAEL WILLIAM DUNBAR. Nevesta je iz znane slovenske družine Zinke in Stanka ASTER—STATER. Številni prijatelji obeh družin so se zbrali na svatbo v Windsor Gardens, Chatswood, da se povečele z novoporočencema, ki sta si tako enodušno

Urarsko in zlatarsko podjetje:

Alexander

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622 1408

Vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na vse nakupe. Engraving imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyjski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40

00185 ROMA (ITALY). Tel. (06) 772 102

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo,
Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija.
Slovensko osebje.

obljubila večno zvestobo.

Mlademu paru želimo obilico božjega blago-
slova na novo življenjsko pot! — POROČEVALEC.

REŠITEV septembrske križanke:

Vodoravno: 1. ponos; 7. (Narte) Velikonja; 8. Evi-
ca; 9. surovež; 10. izabela; 12. rjavček; 15. agraren;
19. Aljažev (stolp); 22. pogumen; 23. nagon; 24. zave-
tišče; 25. žonta. — Navpično: 1. pletilja; 2. njiva;
3. svaje; 4. klesar; 5. skorja; 6. vnovič; 11. beda;
13. Vrba; 14. (Ida) Kravanja; 16. rogovi; 17. romati;
18. nanaša; 20. janež; 21. žegen.

KRIŽANKO so rešili: Francka Anžin in Marija Špi-
lar, Jože Grilj, Ivanka Kropich, Elka Pirnat, Vinko Ja-
ger, Stanko Aster-stater, Lidija Čušin in Ivan Pod-
lesnik.

ŽREB je izbral za nagrado Lidijo Čušin.

V trgovini.

"Ali vam lahko prinesem ruto nazaj, če ženi ne bo
všeč?"

"Seveda lahko!"

"Kolikokrat pa?"

*

"Le zakaj se vedno igraš samo s porednimi otroki? Za-
kaj pa se ne bi kdaj družil tudi s pridnimi?"

"Zato, ker njihove mame tega ne dovolijo."

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred
obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro
BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV.

izdelujemo pa tudi

ZLATNINO in SREBRNINO

po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino,
zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,

EAST MALVERN (Melbourne), 3146

Telefon: 509 1611

PRODAM po zelo ugodni ceni dvodružinsko hišo
v Sloveniji: na Studencih (Maribor), komaj dve minuti
od železniške postaje, avtobusa, cerkve, pošte in trgo-
vine. Za podrobnejše informacije glede stanja in vred-
nosti hiše pišite na naslov: J. R.,

P. O. BOX 239,

Wentworthville, 2145

N. S. W.

KDO BI VEDEL POVEDATI...

...kje v Avstraliji je ZORKA (ALBINA) MRAK
por. NOVAK. Njen rojstni kraj je Grahovo ob Pa-
ki, mož pa naj bi bil iz Idrije. Menda so živeli v
W.A. Po njej proizvede stric Dominik Hvala (pre-
ko gospe Marice Podobnik, Qld.), gre pa zaradi
dediščine in je zadeva nujna. Uredništvo bo hva-
ležno za kakršno koli vest o pogrešani.

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge
pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056

Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradujemo:

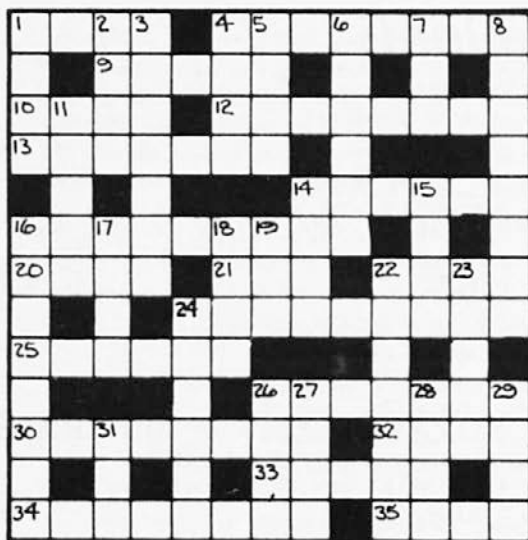
čez teden od 9 do 5.30

in sobotah od 9 do 1 ure.

Lastnik podjetja:

STANKO PENCA

NO APPOINTMENTS NECESSARY

V o d o r a v n o : 1. priimek pisatelja knjige "Kaplan Martin Čedermac"; 4. moder mož, mislec; 9. papežev odposlanec; 10. grški bog ljubezni; 12. prebivalca Tolmina; 13. rojak; 14. z rokami stiskan; 16. splošno ime za divje živali; 20. oči (pomanjševalnica); 21. noj (v angleščini); 22. mešanica; 24. užitnost, okusnost; 25. sredstvo za lepljenje; 26. poletno porivalo; 30. pijančevati; 32. tujka za popolno nezavest; 33. silen vihar; 34. ljubka ptica selivka; 35. vodna ptica.

N a v p i č n o : 1. eden najlepših slovenskih krajev; 2. navadno je v zvezi s krajo; 3. obžalovanje; 4. ženska svojemu otroku; 5. ime znanega slovenskega pesnika; 6. ena izmed barv; 7. kratica za enega koledarskih mesecev; 8. slovenski izraz za moralo; 11. neobičajni užitni sadež; 14. odpor, mržnja; 15. moško ime (okrajšano po enem izmed apostolov); 16. dokončal je klepanje kose; 17. skupaj; 18. del obraza; 19. poseduje; 22. zbiratelj znamk; 23. član naroda, ki je viden snega in ledu; 24. domače ime za Alojzija; 26. vzdih bolečine; 27. italijanska denarna enota; 28. stara mati (iz ital.); 29. vsakdanja pijača; 31. domača žival.

REŠITEV pošljite do 10. novembra na uredništvo!

* * *

da bi prezrli pomembno in se vrteli okoli nepomembnosti.

* Praznik dela često najbolj svečano praznujejo tisti, ki sploh ne delajo.

* Ne mislim — torej bom uspel.

* Napis na grobu: Vedno se je obračal po vetru, nekoč pa je nehalo pihati.

* Pri nas je vse narobe: namesto neumnosti smo obdavčili pamet.

* V slovenskem gospodarstvu je nekaj nevšečnosti: produktivnost pada, izvoz peša, zaloge rastejo — v glavnem pa smo dosegli izredne uspehe.

* Kdor se hrani z obljubami, pogine od lakote.

Temu se smejejo doma . . .

* "Ne mečite mi polen pod noge!" je rekel direktor podrejenim. "Poškodovali boste karoserijo novega mercedesa..."

* "Kako, ti spiš na delovnem mestu? Zakaj imamo pa sestanke?"

* Pot do pravične delitve je polna trnja in direktorjev.

* Ekonomat sporoča, da ima na zalogi še zadostno količino peska za metanje v oči. Zato upamo, da se bomo tudi v bodoče vztrajno slepili, z namenom,

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 861 7694

(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V moji odsotnosti (septembra in oktobra) me nadomestuje v uradu gdčna MARIJA (Kušeta), ki Vam bo šla v vsem na roko, kot če bi jaz bil tukaj. Če pridete na agencijo, vprašajte za MARIJO, lahko pa ji tudi telefonirate na telefon agencije: 654-1233

**TOUR WORLD INTERNATIONAL, 155 Collins Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 654 1233, Consultant Dr. J. KOCE**

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev
se melbournskim Slovencem priporoča
za prodajo novih in starih pisalnih,
računskih in podobnih strojev vseh znamk.
Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČŠŽ, ki jih
Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

9 Tennyson Ave., CLAYTON, Vic. 3169
Telefon: 544 8466

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

9A LOWER PLAZA,
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
MELBOURNE
Tel. 63 1650

Za razne prilike smo Vam na uslugo
v našem studiu, v cerkvi ali doma!

ZA POROKO: 75 različnih barvnih fotografij
s poročnim albumom vred — samo \$120.—

Slike za potni list — v dvajsetih minutah!

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

Ste poravnali naročnino za MISLI?

MELBOURNSKI ROJAKI!

Vašim otrokom v pomoč pri pouku bi bila
**THE WORLD BOOK AND CHILDCRAFT
ENCYCLOPEDIA.**

V domačem jeziku boste dobili vse informacije
ter po želji uredili nakup, če pokličete
MARCELO BOLE — tel. 306 3087,
DANILO ŠTOLFA — tel. 306 2664,
ali pa NEVO BOLE-ROEDER — tel. 306 1141.
Bi se želeli pridružiti naši prodajalni skupini?
Ste dobrodošli! Pokličite nas za dogovor!

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo
vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev,
kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune
("Income tax return"), rešujemo davčne
probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja —
"Tariff, Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen,
v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd.
(Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation
scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko
morja (pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

Cena potovanja MELBOURNE — BEOGRAD (ali RIM) in nazaj od \$1126.— navzgor.

*Pokličite nas za podrobnejše informacije,
ker je trenutno cela vrsta različnih cen potovanja pod različnimi pogoji.*

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!